

ಚಂದಮಾಮ

ನವಂಬರ್ 1986

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ	... ೭	ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳ	... ೩೯
ಊರ್ಮಶಿ	... ೧೦	ಉತ್ತರ ರಾಮಾಯಣ	... ೪೩
ಗೋಪಣ್ಣನ ಗೋದಾ	... ೧೦	ಜಗಳದ ಲಾಭ	... ೫೦
ಹೊಸ ಚಿತ್ತ ವೀರ	... ೧೬	ವಿಚಿತ್ರ ವೀಲನಾಮ	... ೫೭
ಚ್ಚಾಲಾದ್ವೀಪ	... ೧೯	ಬುರುಡೆದಾಸರು	... ೬೯
ವಾಗ್ದಾನ ಭಂಗ	... ೨೭	ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು	... ೭೩
ಗಯಾ, ಬುದ್ಧಗಯಾ	... ೩೫	ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	... ೭೪

★

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೫೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೩೦-೦೦

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಕಾರರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರಾಜ್

ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಡಿಸಿ
ನೋಡುವ ಬುದ್ಧಿ, ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ
ಮಾತಾಡುವ ಸಮಯಜ್ಞತೆ ಇವಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು
ಧನಾರ್ಜನೆಯನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಪ್ರತ್ಯ
ನಾದರೆ ಧನವೂ ಸೇರದು ; ನಷ್ಟಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ
ಮೇಲೆ ಲೋಭತ್ವವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಜನರ ಮುಂದೆ
ವಗಗಾಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ "ಗೋಪಜ್ಞನ ಗೋದಾನ" ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ.

ಅನುರವಾಣಿ

ಪಾಪದ ಭಯಕ್ಕೆ, ಶೇಷವ್ಯಂ ಜ್ಞಾನದ ಭಯಮನಾಗತಮ್
ಆಗತಂ ಚ ಭಯಂ ವೀಕ್ಯಂ ನರಃ ಕುರ್ಯಾದ್ ಯಥೋಚಿತಮ್
ಅಪಾಯವು ಮೇಲೆ ಬೀಳುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಭಯಪಡ
ಬಹುದು. ತೀರಾ ಅದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೆವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ
ಪಾರಾಗಲು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಸಂಪುಟ : ೭೭

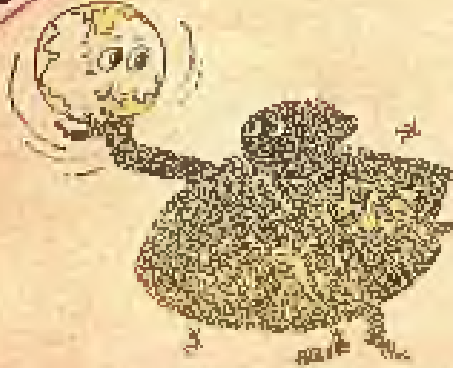
ನವೆಂಬರ್ '೮೬

ಸಂಚಿಕೆ : ೫

ಬಡ ಪುಟ ರೂ. ೨-೫೦ : : ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಂದಾ ರೂ. ೨೦-೦೦

ಚಿಂದನಾಮನ ಹರಟೆ

ಜಟಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸಮಸ್ಯೆ !

ಈ ಕತೆವಾಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲಕತ್ತ, ಥಿಲ್ಲೇ ನಗರಗಳು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಹತ್ತು ನಗರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ದಿನಗಳ ಪ್ರಪಂಚದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ೧೦ ಮಿಲಿಯ ಪ್ರವೇಶ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ೨೦೦೦ ದ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆ ನಗರದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೩.೩ ಮಿಲಿಯದವರೆಗೆ ತಲವುತ್ತುದೆ. ೨೪ ಮಿಲಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ೧೭.೧ ಮಿಲಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಪಾನಿನ ಟೋಕಿಯೊ. ಯೋಕೋಹೋಮಾ ಪ್ರಾಂತವು ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲದೆಂದು ಏಕೈಕ ಸಮಿತಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಒಂದು ವಿವೇದನೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ವಿಕಲಾಂಗನ ಪರ್ವತಾರೋಹಣೆ !

ಯೋಜನಾಪೂರವಾಗಿ ಎಂಬ ಛಲ ವರ್ಷ .ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಅವಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದೊಂದ ಕಾಲಗಳು ಜರುಗಿಸಿದವು. ಪರ್ವತಾರೋಹಣವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹ, ಕೆಲವರು ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಪರ್ವತಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮಂಡಿತ ಕವಚ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವನು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ಅರೋಹಿಸಿದನು, ವಿಕಲಾಂಗನಾದರೂ ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಜಪಾನಿನ ಪೂಜಾ ಪಿಖರವನ್ನು ಕೂಡಾ ಹಿಡಿದಿದ್ದು ಅಧಿರೋಹಿಸಿದ್ದನು.

ದೊಡ್ಡ ವಿವಾಹ !

ಕಾರ್ಲೋಸ್‌ನಿಂದ ನ್ಯೂಹಾಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಜಿಮ್ ಮಿಚೀಲ್ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ವಿವಾಹವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ೧೭ ಸೆಂ. ಮೀ. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ದರ್ಜೆಯ ಕಾಣಿಸುವ ಈ ವಿವಾಹ ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಜಿಮ್‌ಮಿಚೀಲ್.

ಊರ್ವಶಿ

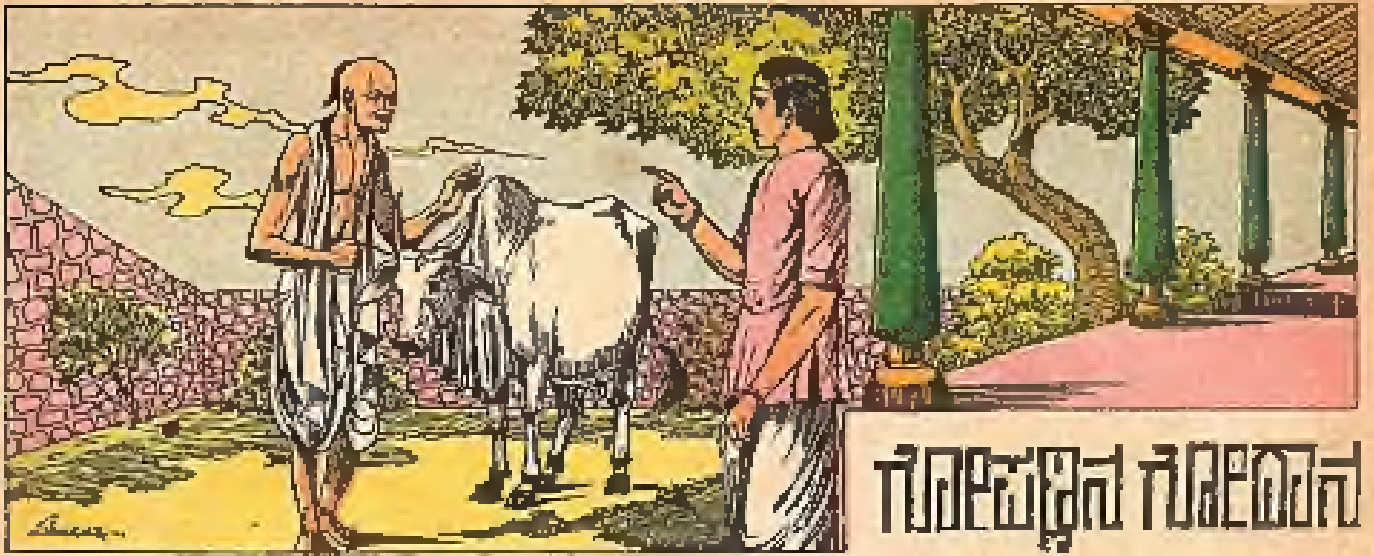
ಹಿಂದೂದೇವತೆಯ ಊರ್ವಶಿ ನರನಾರಾಯಣರು ತನ್ನ ಮದಿಗೊಂಡಿರುವಾಗ, ಅವರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಭಂಗ ಪಡಿಸಲು ದೇವೇಂದ್ರನು ಅವರೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅವನು ತಿಳಿದ ನಾರಾಯಣನು, ಉಗುರಿಸಿದ ತನ್ನ ಕೊಡೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ, ಅವರೊಡನೆ ಮುಳುಗಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೂಡಿದನು. ಅವರ ಅವಶೇಷ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೊಡನೆ ನಾಚಿ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಊರ್ವಶಿ (ಕೊಡೆ) ಎಂಬ ಪುಟ್ಟದಾದ ಅವಳಿಗೆ 'ಊರ್ವಶಿ' ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಕೊಡೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸ್ವತಃಗುಣಿಯಾದ ಒಬ್ಬಳಾಗಿ ಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಭೂಲೋಕದಿಂದ ಪುರೋಹಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಊರ್ವಶಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಧಿಸಿ, ಪುರುಷನಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಪುರುಷನಾಗಲು ಬಯಸಿದನು. ಊರ್ವಶಿಯು ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ವರಿಸಿದಳು. ಅವಳು ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಂಗಾಶ್ರಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷನಾದ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಿಜವಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ಕಳೆದಾಗ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಊರ್ವಶಿ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅವಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೆಲವು ಗಂಧರ್ವರು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕರೆಯುವ ದಿವ್ಯ ಒಂದು ಕಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಊರ್ವಶಿಯ ಕಯನಮಂಡಿರದತ್ತಿದ್ದ ಚಂದೆಯ ಕೆಡುಗೆಯನ್ನು ಕಂಡುಬಂದರು. ಆ ಕೆಡುಗೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಊರ್ವಶಿ ಅಶಾಶವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಧರ್ವರು ಅವಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒಯ್ಯುವುದನ್ನು.

ಊರ್ವಶಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಪುರೋಹಿತನಿಗೆ ಮನೆಯೇ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಹುಡುಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾ, ಒಂದೆ ದೇವತೆಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಾಗಿ, ಊರ್ವಶಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಾಗಿ ದೇವತೆಯಾದಳು.

ಗೋಪಣ್ಣನ ಗೋಡಾನ

ನಾನಾ ಹಾಡಿಯ ಧನಕನಾದ ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೆ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬಾಸಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಗಡಿ ಶೀತಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ರೋಗಗಳೇನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಈ ಸಾರಿ ಬಂದ ಯಾವುದೋ ಹೊಟ್ಟಿನೋವಿನ ರೋಗವು ಯಾವ ಮದ್ದಿಗೂ ಬಗ್ಗದೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಚುತೆ ಹಿಡಿಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

ಗೋಪಣ್ಣನ ತಾಯಿ ಕಾವೇರಮ್ಮ ಅವನೊಂದಿಗೆ "ಈಗ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಇಂತಹ ರೋಗವೇ ಒಂದುಸಾರಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಮನೇನೋ ಮದ್ದು ಮಾಡಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಗೋದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಗ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು" ಎಂದಳು.

"ನನಗೆ ಬಂದ ರೋಗಕ್ಕೂ ಗೋದಾನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನಿದೆಯಮ್ಮಾ? ಅದು ಹೇಗೆ ಮದ್ದಾಗುತ್ತದೆ?" ಎಂದನು ಗೋಪಣ್ಣ.

ಅಂತಹ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ದನವನ್ನು ನಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿತು

ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೆ. ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ತಾಯಿ ಮತ್ತೂ ಹೇಳಿದಳು:

"ಎಲೋ ಗೋಪೊ, ನಾವು ಮಾಡಿದ ಫಾಜಿ ಗಳೇ ರೋಗಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾರಿ ಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ರೋಗಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೈಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೇ ಬರುತ್ತವೆಂದು ಅರ್ಥ. ನಿನ್ನ ಸದಾಕಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ದ್ದೇನಿದೆ? ಹಣ ಕೂಡಿಸಿಡುವುದರ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ತಿಳಿಯದವನು ನೀನು. ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನವನ ಹಾಗೆಯೇ? ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಒತ್ತಾಯ ದಿಂದಲೇ ಗೋದಾನಮಾಡಿ ಬಚಾವಾದರು" ಎಂದಳು ಕಾವೇರಮ್ಮ.

ಗೋಪಣ್ಣನ ಹಿಂದಿರಿಚುಕಳು ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿಕೊಡಗಿದರು.

ಕಡೆಗೆ ಗೋಪಣ್ಣ ರಾಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಗಿಬ್ಬದ ದನವನ್ನು ದಾನಮಾಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮಾ! ದನ ಈನಿದ ಕೂಡಲೇ ದನವನ್ನು ನೀವು ಇಟ್ಟು

ಕೊಂಡು ಕರುವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕರುವನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ದಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದು. ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ!" ಎಂದನು.

ರಾಮಕರ್ಮ ಗಾಬರಾದ್ದು, "ಅಯ್ಯಾ, ಕಾಯಿ ಯನ್ನೂ ಮಗುವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದು ಮಹಾ ಪಾಪವಲ್ಲವೇ? ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಬರಲಾರದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಗೋವಿನ ನ್ಯಾಯ ಬೇರೆ, ಮಾನವರ ನ್ಯಾಯ ಬೇರೆ. ನೀವು ಹೇಳುವ ನ್ಯಾಯವು ಮಾನವರಿ ಗಾಯಿತು. ಮೂಕಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವಂತಹು ದಲ್ಲ. ಕರುವನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಲೇ ನನಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೆ ಕಾಯಿಯು ಅಗತ್ಯ ಮುಗಿದ ಕೊಡಲೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ದಾನದ ಪುಣ್ಯ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ" ಎಂದನು ಗೋವಣ್ಣ.

ರಾಮಕರ್ಮನು ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿ, ದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಮರುದಿನವೇ

ಗೋವಣ್ಣನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ರೋಗ ಕೈಯಿಂದ ಒರೆದು ತೆಗೆದು ಬಿಸುಟ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋವಣ್ಣ ಎಂದಿನಂತೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾದನು. ಕಾಯಿಗೂ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಗೋವಣ್ಣನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ದಾನವು ಕರುಹಾಕಿತು. ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೋರಾ ಕರುಮಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಂದಿ ನೆಂದಲೂ ಗೋವಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸು ಬೆಂಚುಬಾಗಿ ತಿರುಗಿಕೊಡಗಿತು. ಆ ದನವು ತನ್ನ ದಲ್ಲದ ಹೋದರೂ, ಆ ಕರು ತನ್ನದೇ ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ನೆಪ ಮಾಡಿ, ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದುಪಾರಿ ಯಾದರೂ ಅವನು ರಾಮಕರ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ದಾನವನ್ನೂ ಕರುವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಕರುವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೋಷಿಸುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಎಂಟು ಶುತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು. ಗೋವಣ್ಣನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗದೆ ರಾಮಕರ್ಮ ನೊಂದಿಗೆ, "ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮಾ, ದನವು ಸರಿ ಯಾಗಿ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಇದು ದೇವತಾಪದಿರುವ ದನ. ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಹಾಲು ಕರೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ರಾಮಕರ್ಮ.

ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ರಾಮಕರ್ಮನು ರಾತ್ರಿಗೂ ಗುಣವುಳ್ಳವನು. ಗೋವಣ್ಣನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಲೆಂದುಕೊಂಡು, ದನವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಮಗುವಂತಾಯಿತು ಪಾಪ!

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೊಡಲೇ ಗೋವಣ್ಣನಿಗೆ ಎದೆ ನಿಂತ ಹಾಗಾಯಿತು. ತುಂಗಿಯ ದನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದನವೂ ಅಷ್ಟು ಹಾಲು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

“ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮಾ ! ದಾವು ಅಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ, ಹಾಲು ಅಷ್ಟು ರುಚಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀರು ಹಾಲಾಗಿದ್ದೀತು, ಅಲ್ಲವೇ ?” ಎಂದನು ಗೋಪಣ್ಣ.

ರಾಮಶರ್ಮನು “ಹೌದು ನಿಜವೇ. ಸಪ್ತಗೆ ಸಪ್ತಗೆ ನೀರಿನ ಹಾಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ದನವನ್ನು ದಾನದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡನೆಂಬ ಸಂಕಟ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುವಂತಹುದಿಲ್ಲ.

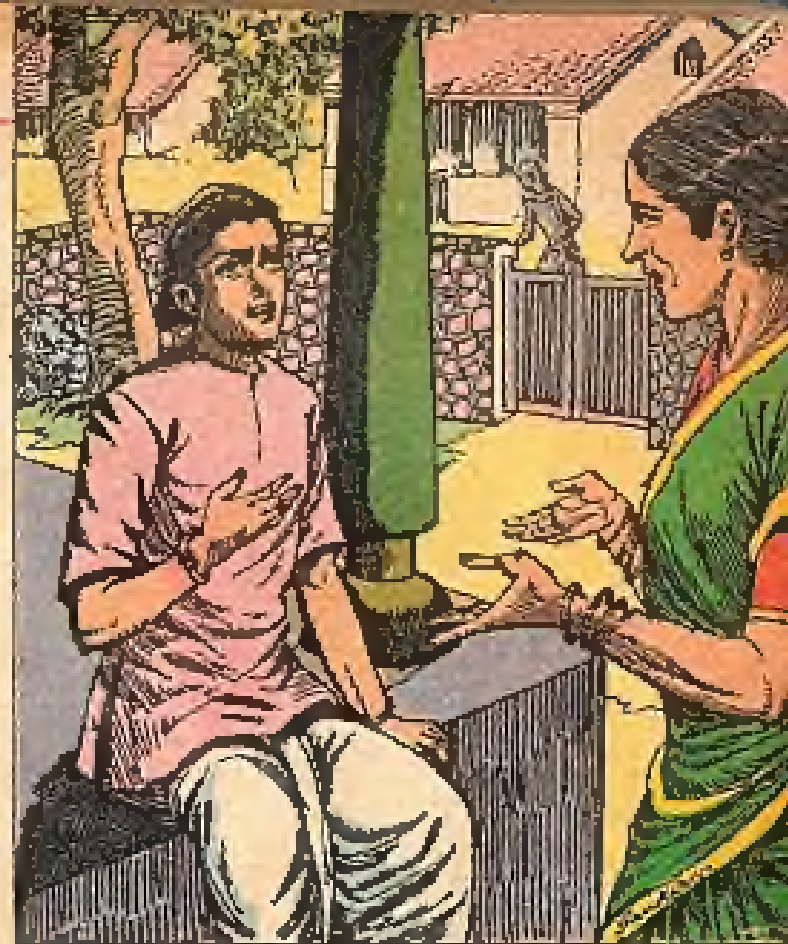
ಸರಳ ಗುಣದ ರಾಮಶರ್ಮ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ, “ಅಯ್ಯಾ ! ಒಳ್ಳೆಯ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಆ ದಾನದ ಹಾಲಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಮುಳುಂದ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವಾಮೃತವೇ. ದೇವತೆಗಳು ಸೇವಿಸುವ ಅಮೃತದ ರುಚಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಗೋಪಣ್ಣ ಕೂಡಲೇ “ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಹಾಲಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ನಡಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಯಿರುವಿರಾ ?” ಎಂದನು.

ರಾಮಶರ್ಮನು ಬೇಗನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಲೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು. ಗೋಪಣ್ಣನು ಆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದನು. ಹಾಲು ಬೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು.

ದಿಗಿಲು ಬಡಿದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೋಪಣ್ಣನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಕಿನಕೆ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ದನವು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲ ! ಎಂಥ ಮೂಢತನ !

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಗೋಪಣ್ಣನು ರಾಮಶರ್ಮನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, “ಅಯ್ಯಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮಾ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಎಂಥದೋ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಸಂಕುಲವಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನಿನ್ನ

ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಲು ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವು ಕಂಡುಬಂತು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಆ ದನ ದೇವತಾಂಶವುಳ್ಳದ್ದೆ. ಆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತವಿರುವ ಲಕ್ಷಣವೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದು ಪ್ರತಿದಿನಾ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಹಾಲು ಕೊಡುವುದಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೇರು ಹಾಲನ್ನು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಹೀಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ನಿಮಗೇನೂ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಮಶರ್ಮನ ಗುಂಡಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೇ ತಿಳಿಯದೆ, ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಗೋಪಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕಾವೇರಮ್ಮ “ಏನು ಬುದ್ಧಿಯವ್ವಾ, ನಿನ್ನದು ? ದಾನ ಮಾಡಿದ ಗೋವಿನ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನಗೆ ಪುಣ್ಯವೇನೂ ಉಳಿಯದು. ಪಾಪವೇ ಬಂದೀತು" ಎಂದಳು.

"ಪುಣ್ಯ ಬಾಡದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ರೋಗ ಮತ್ತೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪವೂ ಬಾರದು. ಬಂದ ಪುಣ್ಯವೂ ಹೋಗದು" ಎಂದನು ಗೋಪಣ್ಣ.

ಆ ದಿನದಿಂದ ರಾಮಕರ್ಮನು ದನವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತ, ಅದು ಕೊಡುವ ಹಾಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದನು. ದಾನಿಗೆ ಕುತೂಹಲವಾಗಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗಿತ್ತು ಪಾಪ !

ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಹಳೆಯ ರೋಗವೇ ಮೂಡಿತು. ಅದರಿಂದ ಗಾಬರಿಬಿದ್ದ ಗೋಪಣ್ಣ ಕೊಡಲೇ ರಾಮಕರ್ಮನು ಕೊಡುವ ಹಾಲು ಇನ್ನು ಬೇಡವೆಂದನು. ಅದರೂ ಅವನ

ರೋಗ ಕ್ಷಣಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯನು ಬಂದು ಮಧು ಸುಂಗಿಸಿದರೂ ಲವಲೇಶವೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ರಾಮಕರ್ಮನ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ತನಗೆ ಗೋದಾನದ ಪುಣ್ಯ ದಕ್ಕಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೂ ರೋಗವೆದ್ದು ಎಕೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೋ ಎಂದು ತಳಮಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ಗೋಪಣ್ಣ.

ಒಂದು ದಿನ ಗೋಪಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಪುರುಷನು ನಿಂತುಕೊಂಡು "ಓಹೋಯ್ ! ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿದೆ ! ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಯ್ಯಾ !" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾವೇರಮ್ಮ ಕೊಡಲೇ ಆ ಸಾಧು ವನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಕರೆದು ತನ್ನ ಮಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಸಾಧು, ಗೋಪಣ್ಣನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನಗೆ ಗೋದಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹಾಲುನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ" ಎಂದನು.

ಗೋಪಣ್ಣನು ದೀನಮುಖನಾಗಿ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಹಾಗೇಕೆ ಆಯಿತು ? ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂತಹ ರಹಸ್ಯವೇನು ? ನಾನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ದನವು ಕೊಡುವ ಹಾಲಿನಿಂದ ಸದ್ಯಾತ್ಮನಾದ ರಾಮಕರ್ಮನು ಸುಖಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ ?" ಎಂದನು.

"ಎಲೋ, ನಿನ್ನಂತಹ ರಾಘಟಾಕರಿಗೆ ತಕ್ಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗೋದಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವು ಸುದೀಪನಿಯಂತೆ ಕೊಡಲೇ ಫರಿಸಿ ನಿನ್ನ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ದರ್ಶನದಿಂದ ನೀನು ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ದಾನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇನಿಲ್ಲದೆ, ರೋಗ ವಾಸಿಯಾದ ಕೊಡಲೇ, ವಂಚನೆಯ ಬುದ್ಧಿ

ಯಿಂದ, ರಾಮಶರ್ಮನ ಕೈಯಿಂದ ಅದರ ಹಾಲನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿರುವಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದೇ ರೋಗ ಮತ್ತು ಬಂತು. ಈ ರೋಗ ತಗ್ಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತು ಹಾಲು ಕೇಳುವಿಯೇನೋ ಎಂದು ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಸದ್ಭ್ರಾಹ್ಮಣನ ಭಯವೇ ರೋಗ ತಗ್ಗದಿರಲು ಕಾರಣ !” ಎಂದನು ಸಾಧು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ?” ಎಂದು ಗೋಪಣ್ಣನು ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದನು.

“ದಾನ ಮಾಡಿದ ದನದ ಹಾಲನ್ನು ಅಪಹರಿಸು ವುದು ಮಹಾ ಪಾಪ. ಅಂತಹ ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಇನ್ನೊಂದು ಗೋವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೂ ಅಂಕಿಂಥ ವನಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡ ಬೇಕು” ಎಂದನು ಸಾಧು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗೋವನ್ನು ನಿಮಗೇ ದಾನ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಗೋಪಣ್ಣ.

“ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಿದವ ನಲ್ಲವ್ವಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೊಸಲಾರೆ” ಎಂದನು ಸಾಧು.

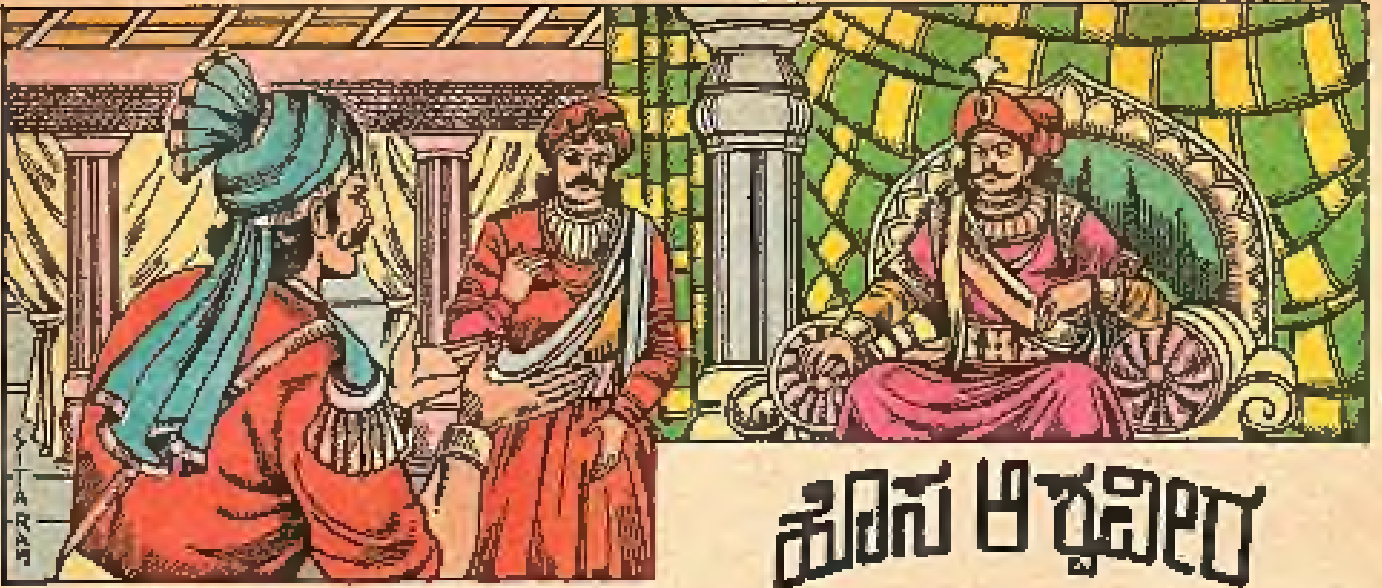
“ಹಾಗಾದರೆ ಅಂತಹ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಯಾರೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಿಡಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದನು ಗೋಪಣ್ಣ.

“ಈಗ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿ ಗಿಂತಲೂ ರಾಮಶರ್ಮನೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು. ಅವನಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯ ಬೇರ ಬಂದಿದೆ” ಎಂದನು ಸಾಧು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೆ ಬೆಚ್ಚು ಬಡ ದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಮಾತಾಡದಿರಲು, ಸಾಧು ಮುಗುಳುನಗುತ್ತ, “ನೀನು ಗೋದಾನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ದಾನ ಪಡೆದವನು, ಅದರ ಹಾಲನ್ನು ಯಾರಿ ಗಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪುಣ್ಯವು ನಿನಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಮಶರ್ಮನಿಂದ ನೀನೇ ದಾನ ಪಡೆದುದರಿಂದ ಅದು ಕಳೆತನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಕ್ಷೀರ ದಾನದ ಪುಣ್ಯ ಅವನಿಗೇ ಸೇರಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಹಿ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆಯಾದರೂ ನಿನ್ನ ಈ ಲಾಭಬಡಕ ತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು” ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು. ಗೋಪಣ್ಣನು ಸಾಧು ಹೇಳಿ ದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಹಾಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಎರಡು ದನಗಳೂ ಕರುಗಳೊಂದಿಗೆ ರಾಮಶರ್ಮ ನದೇ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಅಮೇಲೆ ಗೋಪಣ್ಣನ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ಹೊಸ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ದೈವಸಾಗರವೆಂಬ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ರತ್ನದೇವನು ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು. ಅವನ ಆಶ್ಚರ್ಯಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಫರ್ಷಿಯಾ, ಅರಬ್ಬೀ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆಗಳೂ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬರ್ಮಾ, ನೆಪಾಳ, ಸಿಂಹಳ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳೂ ಅನೇಕವಿದ್ದುವು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ, ಅತ್ಯರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರೂ, ಸವಾರಿ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದರು.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ, ದಾಣಿಗಳ ಅರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರೂ, ಮಾಲೀಕು ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಕಾಸ್ತೂರರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥವರು ಅನೇಕ ಇರುವರೆಂದು ಚಾರರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆ ರಾಜನು ತಿಳಿದು, ಅಂಥವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಶೆ ತೋರಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರವಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ದೇಶದವರ ಮೇಲೆ ಅವನದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ರತ್ನದೇವನ ಬಳಿಗೆ ಚಾರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು, "ಮಹಾರಾಜಾ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕುದುರೇ ರಾವುತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ವೈಶಾಲೀ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಎರಡು ಹಗಲೂ ಎರಡು ರಾತ್ರಿಯೂ ಕುದುರೇ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ವೈಶಾಲೀ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರುವ ಮೊದಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟು ಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ಉಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬೇಗನೇ ಆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಆ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರತ್ನದೇವನು ಬಹಳ ಉತ್ಸೇಹನೆಯಿಂದ, "ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಸ್ಥಿಕನೊಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕಿದನು! ಎರಡು ಹಗಲು ಎರಡು ರಾತ್ರಿಗಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕುದುರೇ ಸವಾರಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವನು ನನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಳಗಲಿದೆ!" ಎಂದನು.

ಅವನು ರತ್ನವನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು
ಕೊಂಡು, "ನಿನ್ನ ಕಾಶಿ ವೃಂದಾ ಸುತವೃಂದ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಿಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡು
ವೆಲೆ. ಅಕ್ಕರನು ಒಂದು ಮೊದಲ ಕೊಡು ಕೊಡು
ನನ್ನ ಕಡಲು, ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಡು ಒರಲಿಕು. ಆ ಮೊದಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತಾಗ
ವೆಲೆ ಕೊಡುವವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮಂತ್ರಿ, ವಿನೋದ ಹೇಳಲು ಬಾಣನು ಕೇಳುವ
ವಾ. ನೋಡಿ, ರತ್ನದೇವಿಯಾ! ಈಗ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.
"ನಿನ್ನ ಪರಮ ಹೌಳಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಮಿತಿ ಇವು!
ಕತ್ತರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸುವರ್ಣವನ್ನು ನನ್ನ ಮೈದಾಳ
ಗಿಡುವಿ. ಅದು ಅಕ್ಕಿಗಿಂತ ಏಕಾ ಅಕ್ಕಿಕ್ಕಿನ್ನು
ನೋಡಿ, ತಾನು ರತ್ನದೇವಿ ರಾಮನ ಅಕ್ಕಾ ಸಂತ
ಬಾಡಿಸುವ ಹೇಳಿಕೆಗೂ ಆ ದೊಡ್ಡ ಕಿಮ್ಮತಿ
ಸುವರ್ಣದ ನಾನು ತಿಳಿತಿಗೆ ಮೂರು ಬುಗಾರದ
ವಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕೊಡುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿಕೆಗೂ

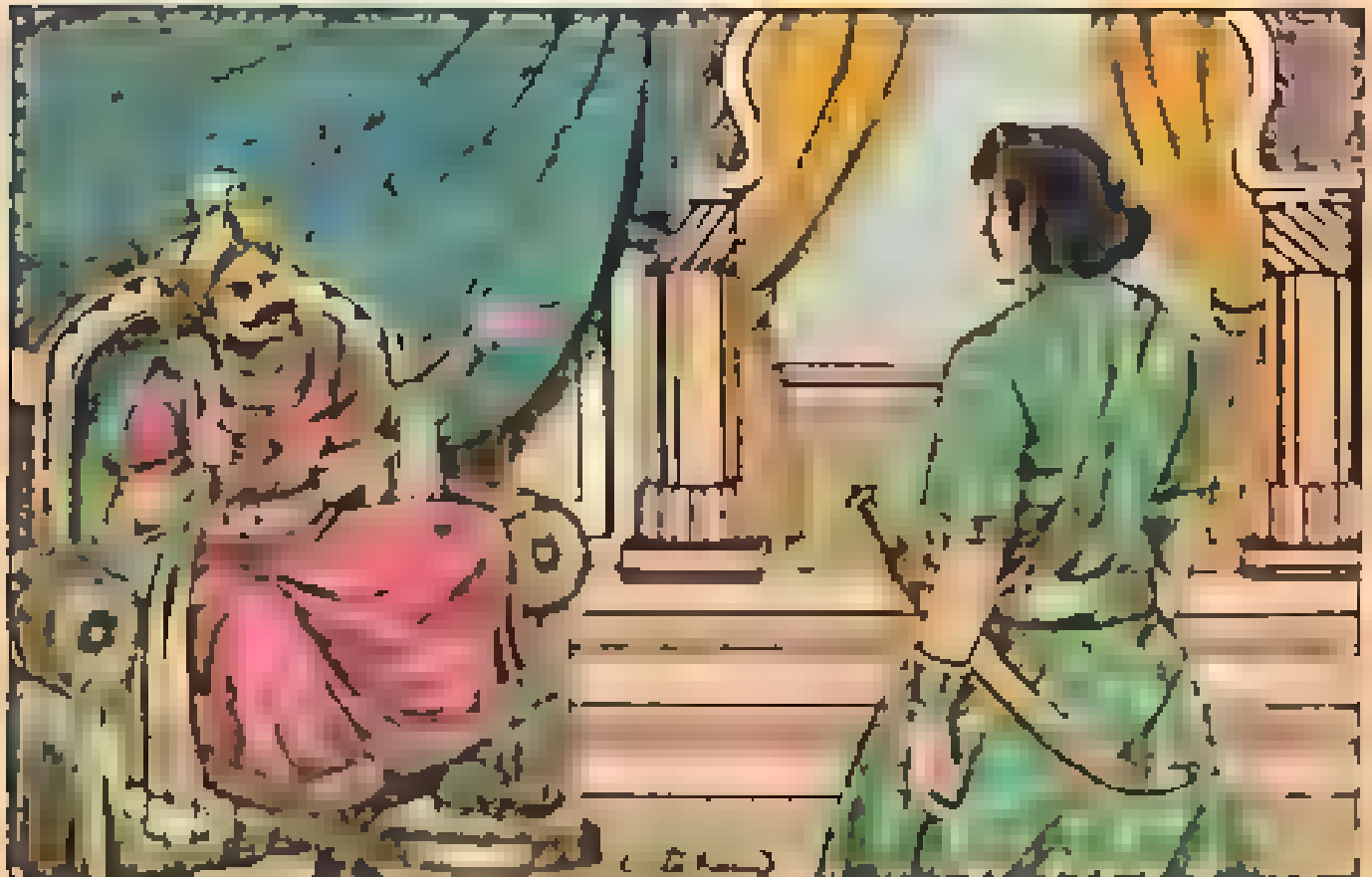
ಈ ನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲೇ ತಿಳಿಸಿ ಒಬ್ಬ
ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಹೋಗಿರಿ! ಎಂದು
ಅವನರವರಿಸಿದರು.

ಈ ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಜನಪ್ರಿಯವಾದವನಾದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ರಾಜಾಧಿಪತಿ
ವರಾದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಕ. ರಾಜಾಧಿಪತಿ ರಾಜಾಧಿಪತಿ
ರಾಜಾಧಿಪತಿ ರಾಜಾಧಿಪತಿ ರಾಜಾಧಿಪತಿ ರಾಜಾಧಿಪತಿ

ಇದಾದ ಎಳನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಪುರದಿಂದ ಬಂದ ಹೊಸ ಅಶ್ವವೀರನೊಬ್ಬನು ರತ್ನದೇವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಕೆಸರ = ಮೂಲಕೈಲಾಸ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಅಶ್ವ ವೀರನು ಪೈಶಾಲಿ ರಾಜಾ
ಧ್ಯಾನ ಸ್ಥರವನು ಒಬ್ಬ ಶ್ವ ರಾಜವರ್ಷರ
ಒಬ್ಬಮನನ್ನು ನೋಡಿ ರಸ್ತೆಯ ರೂಪ
ಕನಂದವು ಅಕ್ಕಿಪ್ಪಲ್ಲ

ಆ ಹೊಸ ಆಶ್ರಿತನು ಪತ್ತೆದೊವನೆಂದಿಗೆ,
* ಮಹಾರಾಜರೇ, ದೇವರನ್ನು ಮಹಾರಾಜರ.

ತನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ವಿಷ್ಣುಪುರಕ್ಕೆ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಅದರ ಅಪ್ಪರೋಧಿಗೆ ಶಾವು ಕಳುಹಿಸಿದವನು ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೂಕಾಡುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ವೈಶಾಲೀ ರಾಜನ ದೂತನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಬಂದನು" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ರತ್ನದೇವನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂತೋಷವೆತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನಾವು ವಿಷ್ಣುಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅತ್ತಿಕನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಪ್ಪಂದವಾಗ ಕೊಡಲಿ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಾವು ವಿಷ್ಣುಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅತ್ತಿಕನು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಮೂರು ಹಗಲು ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ಕುದುರೆಹುಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಸದೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೋದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೈಶಾಲಿಯ ರಾಜನು ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಕನ ಜಾಗೃತಿ ಅತ್ಯಾಸಂದವಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಶಾವು ಕೊಡುವ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈಗತಾನೇ ಈ ಸಮಾಚಾರ ಒಂದಿತು. ತಮಗೆ ಇದೀಗ ಹೇಳೋಣವೆಂತಲೇ ಇದ್ದೆನು" ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರತ್ನದೇವನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, "ಹಾಗೇನು! ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪೌರರೇ ಕೆಲವರು ಮಹಾ ಮಹಾ ಅಶ್ಚರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವೆವೋ? ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯದೆ ಹೊರ ದೇಶದವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಳ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಯಿತು!" ಎಂದನು.

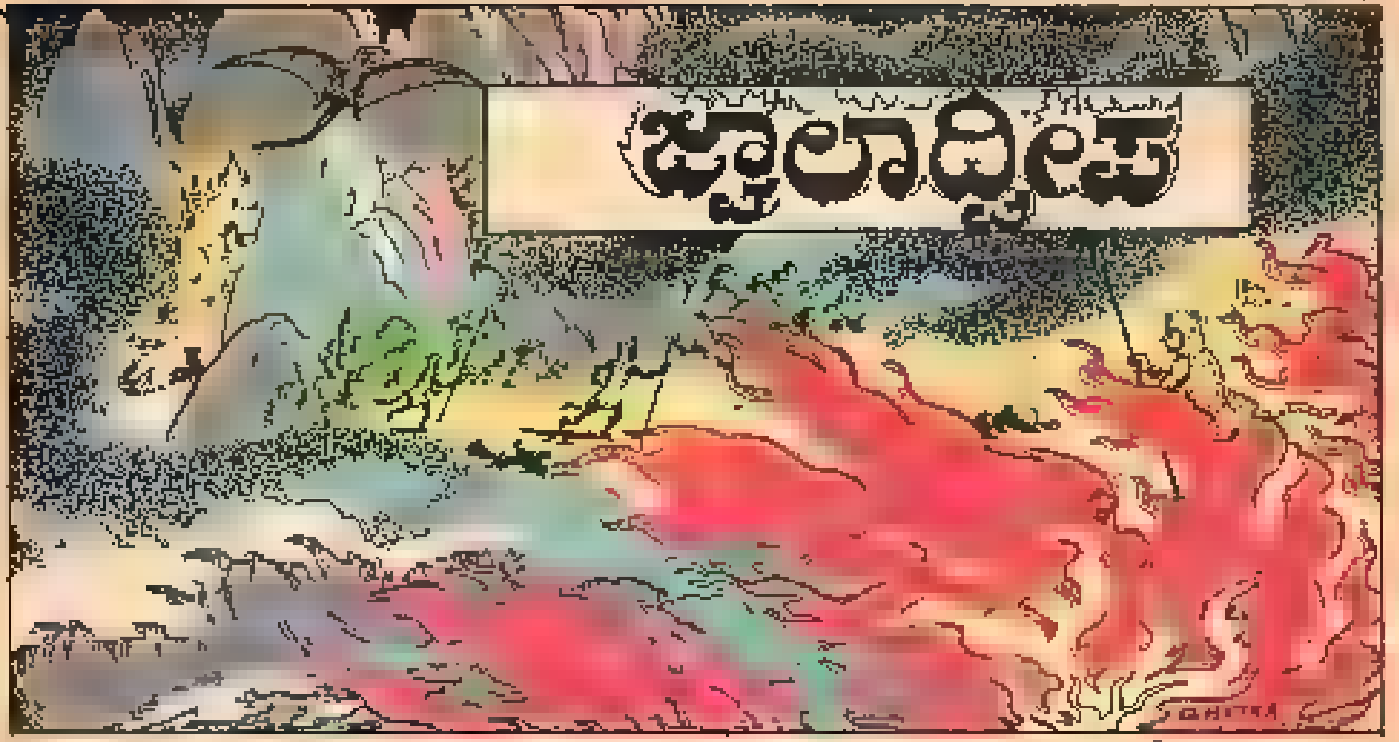
"ನಿಜವೇ ಮಹಾಪ್ರಭೂ! ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡಾ ಹಾಗೆಯೇ" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಶ್ಚರಿಯರೊಳಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇರಿಸೋಣ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಶಾಹವಡಿಸೋಣ" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ ಒಪ್ಪಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರಿಯರೊಳಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಿತು. ಜಯಸಾಗರದ ಅತ್ತಿಕರು, ಹೊರ ದೇಶಗಳ ಅತ್ತಿಕರಿಗೆ ಸರಿಸಮ ರಾಗಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಿನವರಂಥ ಸಂಗತಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು.

ಈ ಸಂಭವದಿಂದ ರತ್ನದೇವ ರಾಜನ ಅತಿರೇಕ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಹೆದ್ದುಬಂದಿತು.

೩

[ಚಿತ್ರಸೇನನು ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಭವನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಉಗ್ರಾಕ್ಷನ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇವಕರು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಡುಕನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಸೇನನಿಗೆ ಅಮರಪಾಲ ಪೆಂಬವನು ಕಂಡನು. ಅವನು ಜ್ಞಾನಾದ್ವೀಪ ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಫಕ್ಕನೆ ಮೂಕನುತಾಗಿ ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. —ಇನ್ನು ಓದಿ]

ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಅಮರಪಾಲನ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿತ್ರಸೇನನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ಮಹಾ ಕೋಪದಿಂದ ಶರೀರಾದ್ಯಂತ ಕಂಪಿಸುತ್ತ, ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ಕಲ್ಲಿನ ಗೆದೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ, “ಏನಾಯಿತು ನಿನಗೆ? ತಲೆ ತಿರುಗುವ ರೋಗ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತೇ? ಈ ಗೆದೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹೊಡೆದು ಸರಿಮಾಡಿಬಿಡಲೇನು? ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಜುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತೇ? ಬೋಗಲೋ!” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು.

ಅಮರಪಾಲನಿಗೆ ಆ ದಾವೆದೂ ಕೇಳಿದಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗಿದ್ದ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಉಗ್ರಾಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಅವನ ಭೇಕರಾಕಾರ ನೋಡಿ ಮಂಗಳ ನಗುತ್ತ, “ಏನಿದು? ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಗೆದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಮೊಡುವಿಯೇನು? ಅಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೊ ಬೀಳಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಕಪಿಲಪುರವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿದ ನಾಗವರ್ಮನ ಸಂಗತಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಜ್ವಾರಾದ್ವೀಪ ವಾಸಿಗಳೂ, ಅವರ ಭಯಂಕರ ರಕ್ತಕ

■ ಅಂತ್ಯ ಮಾತು ■

ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ನಿನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗಾಯದ ಗುರುಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ದುಡುಕಿ ಹಾರುವೇಡ ! ಎಷ್ಟಾದರೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ " ಎಂದನು.

ಅಮರಪಾಲನು ತನ್ನ ಶರೀರದ ಗಾಯಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹದ ಕಿರು ಉಗ್ರಾಕ್ಷನ ಒಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜೋರೇ ಆಯಿತು ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯಿಂದ ಅಮರಪಾಲನ ತಲೆಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಲು ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಮುಂದಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಉಗ್ರಾಕ್ಷನಿಗೂ ಅಮರಪಾಲನಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿ " ನಿಲ್ಲು ಉಗ್ರಾಕ್ಷಾ ! " ಎಂದನು ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡುವವನ ರಾಜ ತೀವಿಯಲ್ಲಿ.

" ಅಲ್ಪನಾದ ಇವನು, ಈ ಮಾನವಾಧಮನು ಸ್ವಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೂ ನೀರಿ ಮಾಡುವುದೇ ?

ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸುವುದೇ ? " ಎಂದು ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ಕೋಪಹಸ್ತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಗುರ್ರೆಂದನು.

" ಉಗ್ರಾಕ್ಷಾ, ಮಾನವರನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೀನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಡ. ಇವನು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂತರೇ ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ. ಇವನ ಪುತ್ರಿ ಪರಿಶ್ಕರಿಸಿರುವವರೂ ಸಹನ ವಹಿಸು. ಹಾಗೆನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿದ ಮೇಲೆ ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಒಂದ ಹಾಗೆ ಹಿಂಸಿಸುವುದು " ಎಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನ.

ಚಿತ್ರಸೇನನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಮರಪಾಲನು ಪೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತ, " ಮಹಾರಾಜಾ ! ಇದು ಅನ್ಯಾಯ. ನೀವು ನನಗೆ ಪ್ರಾಣ ದಾನ ಮಾಡುವೆನೆಯ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿಯೇ ನಾನು ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಿಬೀದ ಅಡ್ಡಿಯೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ಸಾಯಿಸುವಂಥ ಘೋರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಬಿಡಿ ಮಹಾರಾಜಾ ! ಅದು ಮಹಾ ಪಾಪ ! " ಎಂದನು ದೀನನಾಗಿ.

" ನಿನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಭಯವಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವೇ. ನೀನು ನನ್ನ ವಾಗ್ದಾನದ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡದೆ, ಎನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವವನ ಹಾಗೆ ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹುಟ್ಟು ಮುಳುಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ತೋರಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪಾಪ ತೋರಿಸುವವನ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆತ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ ! " ಎಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನ ಕಠಿಣವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲ.

“ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಮಹಾರಾಜರೇ! ನಾನು ಈ
ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ.
ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಾದ ನಾಗವರ್ಮನ ಮೇಲೆ
ನನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಗೌరವಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರೂರ
ವ್ಯುಗ್ರಚಿಂತೆ ಹೃದಯದಿಂದ ವಾಳಿದರೆ ನನ್ನ
ಪೊದೆಗೊಂದಿಷ್ಟು ಕೊನೆವಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾಗ
ವರ್ಮನಿಗೆ ಹೆದರಿ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ
ಕೊಂಡೆను. ಇನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಾನು
ನಿಮ್ಮವನು ಪ್ರభೂ. నన్న సూక్ష్మవాద కవిగానే
ఆశయంతో వెళ్ళి తప్పి కేరవ హఠాఠము.
అదక్కీ హాగీ నోడిదను” ఎందను
అమరవాల దిశనಾಗಿ.

“హాగదరే స్వల్పమ మరణమనది నన్న
తిళయదన్నేలూ హాఠమిదు. భవగిరియ మేల
దాళిమోడలు హోద నాగవర್ಮన స్వన్న
దేవతగా భయంకర పక్షిగల్గి సమారి మాడవ
బొలబొల వాళిగల క్షణా ఇద్దారయే?”
ఎంద. కేరవన: తీర్చున.

“ఇద్దరూ ఇరువయ్యెడు ప్రభూ. కలియపుడద
సమీపించుకొని కలిపి సుమారు: నూరు మంది
భయంకర పక్షయ సమారయ స్వావరవన్నే
ఉపదేశించిందిదారే. నాగవర್ಮను తన్న
కేరవ ప్రయోగం సమాయకంగా కేరవ
దారే. అవగాని అయ అవగా ఈ సమయ
వన్న మూడు తూరే. ఇద్దరూ భయంకర
అన్నోవరు” ఎందను అమరవాల.

“ఆ భయంకర పక్షిగల్గి కేరవలు సులభ
వాద మార్గవేనాదరూ ఇదేయేనను?”
ఎందు లుగూర్చు దాతకరదించ ప్రశ్న మోడి
య. ఈగ క్షణ తోడదండ. క్షణ
పేరవల్లి లుగూర్చు గాయద కుగ్గళ. ఈగ

తం ద మూ మ

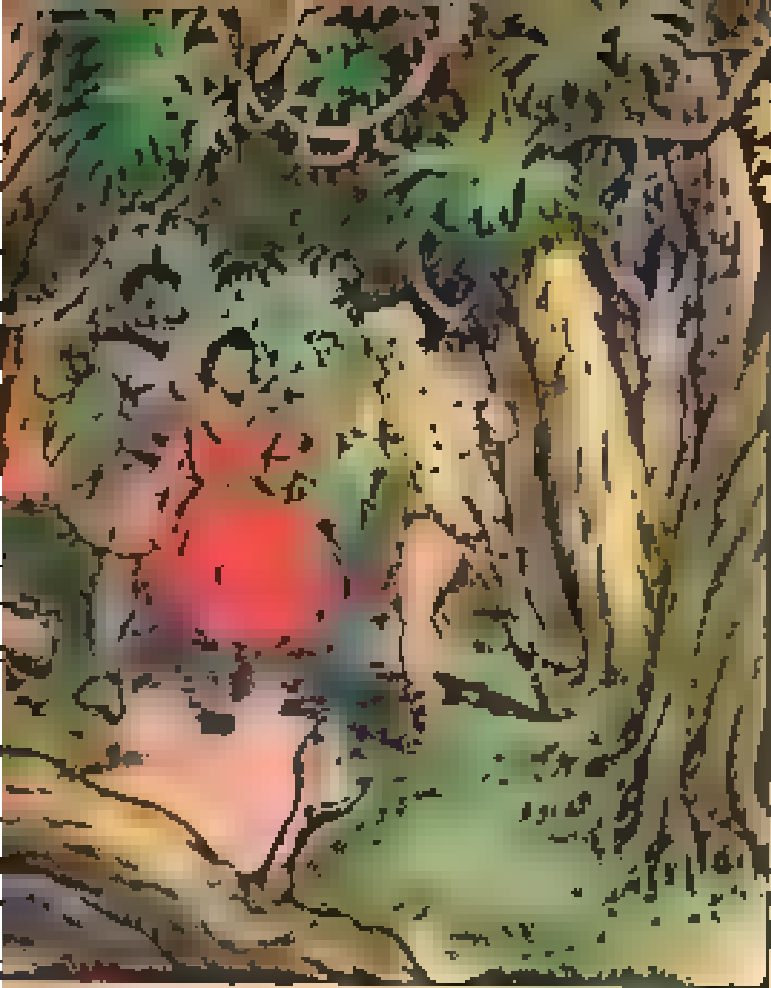

సదియిద్దరు. అయ చ.క. అవుగల్గు బిగ
గొలసుత్తా మేలినంత ప్రశ్న మోడిదను.

“ఇద్దరే లుగూర్చు దాతకర రాజా? ఒక
అయగాని తిరుగువ అవుగల క్షణగల్గొ,
కాల లుగూర్చుగల్గొ తప్పికింకలు సుధ
వాద అవుగల క్షణగల్గొ ఒక సూక్ష్మ
పట్టించ కదియ క్షణగల్గొ ఒక సూక్ష్మ
విషయవల్లి అవుగల్గొ ఇతర పక్షిగల్గొ
వేత్తాసవేనూ ఇల్ల” ఎందను అమరవాల.

“వత్తుత్తా!” ఎందు లుగూర్చు దాతకర
దనియించ నన్న. “ముఖ్య ముర్మా గొత్త
యితు. ఈ సారి ఆ దుర్మాగిగలు ఇదిగ
ఒరరి నన్న వ్రతాద క్షణగల్గొ” ఎందు
క్షణగలు తప్పికింకను.

అప్పురల్లి కేరవం రిక్తమ. ప్రయోగం
ఏనో అవత్తనల్లి క్షణగల్గొ ఒకర
హాగ

ಗೋಳಾಟದ ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡುತ್ತ "ಮಹಾರಾಜಾ! ಮಹಾರಾಜಾ! ಅಪತ್ತು! ಮಹಾ ಅಪತ್ತು!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡೋಡಿ ಬರತೊಡಗಿದರು.

ಕೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಂಛಿಕಿಯಿಂದ ಹಾಹಾಹಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬರುವ ಚಾರನ್ನೂ, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಮತ್ತೇನೋ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರವು ಎದುರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಊಹಿಸಿದನು ಚಿತ್ರಸೇನ.

"ಮಹಾರಾಜಾ! ಅಲ್ಲಿಯೆ ಜಡೆಯಾಲದ ಮರದ ಪತ್ರಿಕ ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಯಂಕರ ವಕ್ಷಿಗಳೂ, ಕುರಿ ವಕ್ಷಾದವರೂ ಬಂದು ಬಿದ್ದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಕೊಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಹೇಗೋ ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದೆವು! ಅವರು ಇತ್ತ, ಬಂದರೂ ಬಂದರು!

ಮೂರ ಓಡಿಬರೋಣ!" ಎಂದು ಬಂದವರು ಗೋಳಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಓಡಿಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರು ಉಗ್ರಾಕ್ಷನ ಪತ್ನಿ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲದಿಂದ ಮೊಲೆಯುಟ್ಟು ಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅವರು ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಹೋದ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲ ಕಳ್ಳಕುದುರೆ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕದ್ದವಯ್ಯಲು ಹೊಂದು ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಕುರಿ ಚುರ್ಚುರಾಟಗಳು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದವರಿಂದ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಛಾರಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು, ಮೃದುಗಾ ರಕ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

"ಚಿತ್ರಸೇನಾ! ನಾವೀಗ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವರಿಗೆ ವಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೋಗೋಣವೇ?" ಎಂದು ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ನಿರತನಾದ ಸವ್ಯಸನ ದೇವಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದನು.

"ಹೋಗದೆ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡುವುದು? ಆ ಮವ್ವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಹಿಂಸುಕ್ತಿಯಾಗಿ, ತಿಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇನು?" ಎಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನ ಕೋಪದ ಭ್ವನಿಯಲ್ಲಿ.

ಚಿತ್ರಸೇನನು ಕೂಡಲೇ ಜಡೆಯಾಲದ ಮರದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ತುಡುಕೊಯನು, "ಗಡ್ಡೆ ಬ್ಬಾ! ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡೋಣ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟನು.

ಮರಗಳ ಮರೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಲ್ಪಮೂರ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಅಮರಪಾಲನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಚಿತ್ರಸೇನನೊಂದಿಗೆ, "ಮಹಾರಾಜಾ, ಪಕ್ಷದೊಂದು ಎಣಿಸಿ. ಇವು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹುರಿಯಾಯ್ದುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಎಸೆ ಮಾಡರಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ಆ ಭಯಂಕರ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬೆಂಬಲದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಇದಿರುಕುಳ್ಳದೆಂದರೆ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಗೆ ಸಮಾನವೇ ಆದೀತು !” ಎಂದನು.

ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ತಲೆಯಾರಿಸುತ್ತಾ, “ಹೌದು ಚಿತ್ರಗೇನಾ, ಈ ಅಮರಪಾಲನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅರ್ಥವಿದೆ. ನಾವು ದುಡುಕಿ ಬಿಡಬಾರದು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಭವ ನೆನಪಿದೆಯಷ್ಟೆ ?” ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರ, ಸೇನನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುವುದು ದುಸ್ಸಾಹಸವಾದೀತೆಂಬ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು.

ವೈಭವವಾಗಿ ತನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನೂ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದರ ಹೊರತು ರಾಜಪೇನಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಜ್ವಾರಾದ್ವೀಪವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಾಧಿಸುವಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಆದರೆ ತಾನು ಎಂಜನಾಗಿದ್ದು, ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣ ನೀಡಲಾಗದ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಊಲ ರಾಜ್ಯವಿಲಸೆ ನೂಡಲಾದೀತು ? ತನ್ನ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ನಾಗಪಮಣು, ಅಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ ಕೊಡಲೇ ತನ್ನ ಜಗದ ಮೇಲೆಯೂ ಬೀಳದ ಸುಮ್ಮನಿರುವನ ?

ಇಂತಹ ಸುತಯಗಳಿಂದ, ಭಯಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರ ಸೇನನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಮರಪಾಲನು, “ಮಹಾರಾಜಾ ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸೇವಕನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಲು ಹೇಳಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಹಾರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮತವನ್ನ ಸಂಬರಿಸಿ. ನಾವು ಮೊದಲು, ಕಪಿಲ ಪುರದ ಪಕ್ಕದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಭಯಂಕರ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು, ಕಪಟೋಪಾಯ

ವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನಾಶಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಈ ಹುರಿಯಾಳುಗಳನ್ನು ಹತಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನೂರು ರಕ್ಷಸ ಹಕ್ಕಿಗಳಿವೆ ಎಂದಿರುವೆ. ನಿನ್ನೆ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿಗಳೇ ಅಷ್ಟೇ ಘೋರ ಮಾಡುವವನು ನೂರು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯ ?” ಎಂದನು ಚಿತ್ರಗೇನ.

“ಅ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸುಲಭವಾದ ಒಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ ಮಹಾರಾಜರೇ” ಎಂದನು ಅಮರಪಾಲ್.

“ಅದಂಥದು ?” ಎಂದನು ಅತುರದಿಂದ ಚಿತ್ರಗೇನ.

ಅಮರಪಾಲನು ಕೋಪದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಉಗ್ರಾಕ್ಷನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಗೇನನೊಂದಿಗೆ, “ಮಹಾರಾಜರೇ, ಕಪಿಲಪುರದ ಹತ್ತಿರ ವಿರುವ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಭಯಂಕರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೆಲವು

ಗವೆವೆಂದು ಹೇಳಿದನಷ್ಟೆ? ಅವು ಬೊಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಬರುವವ ಸಂಕರಗಳಾದ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು, ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸವಾಲ ಮಾಡುವಂಥವು ಅಲ್ಲವೇ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲರತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವು ಹೆಚ್ಚು. ಕೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದವುಗಳಿಗೆ ಸಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಜಿನ್ನಾಗಿದೆ ಉಪಾಯ! ಅದರ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗ ಕೊಲ್ಲುವುದಾದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ?" ಎಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನ.

"ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಾಣು ಅಲ್ಲೋಲೆಬಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅವುಗಳನ್ನು...." ಎಂದು ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಚಿತ್ರಸೇನನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಾಕಲವು ಕೇಳಿ ಕೂಡಗಿತು.

ಚಿತ್ರಸೇನನು, ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು, ಅನುಮರನು ಹೀಗೆಗೆ ಒಂದರ.. ಅವರು ಮರಳಿ ಗುಡಿಸು ಸುರಿ, ಕೊಂಬಿಗಿಲ್ಲವನ್ನು ಸುರಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟವರು ಗುಡಿಸು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪುಗೊಳಿಸಿತು.

ಕೆಲವು ಧಯಂಕರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕೂಗು ಗಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒದ್ದಿಡಿಕೊಂಡು ಕೊಳ ಮರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಷ್ಟಗಳಂತೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಲಿಚಮರ ಕೊಟ್ಟವರು ಅವುಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೀಳು ರೊಟ್ಟು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ, ಒದ್ದಿಡಿಕೊಂಡು ದೂರಾಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲಾಗುವುದು ಒಗ್ಗು ಕಟ್ಟಿದರು. ಒಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹುಲಿಚಮರದವನು ಪತ್ತಿರವು ಒದ್ದಿಡಿಕೊಂಡು ಕೂಗುಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಇದ್ದಿತು. ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸವುಳ್ಳವರು ಒಂದು ಕುರಿಗಳಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ಷುಣ್ಣು ಬೀರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಕುರಿಗಳೂ ಜಿನ್ನಾ ಜೀವರಾಗಿ ಒದ್ದಿಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಈ ಧಯಂಕರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿತ್ರ ಸೇನನು ನಡುಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ಕ್ರೋಧ ಮಿಂದ ಒದ್ದಿಡಿಕೊಂಡು ಮೈಮುರಿದು, ಕಷ್ಟ, ಗುಡಿಸು ಬಿಟ್ಟವಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಗುಟ್ಟಿ, ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತು. "ಎಲ್ಲಾ ಮಗುವು ಹೊಂದ ಮೇಲೆ, ಈಗ ಆ ಕೊರಡು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಕುರಿ ಬೀಗ ರಾಕ್ಷಸರು. ಮೇಲಾಗಿ ಕಷ್ಟವೇ ಕಾಣಿಸಿ ವಾತವ್ಯವಾದುದು, ಗಾಡು ಎಲ್ಲ ದೂರಾಟಗಳಿಗೆ ಉಪಾಯವೂ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದೇ" ಎಂದನು.

ಚಿತ್ರಸೇನನ ಮುತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕೂಡಲೆಯ ಕೆಲವರೂ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಒದ್ದಿಟ್ಟು.

ಹೋದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡದ್ದು. "ಹೊದಲು ಆ ದುಷ್ಟರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ. ಅವಸರಪಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜ್ವಾಲಾಂತೀಪ ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ತವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಾರಿಹಾಸದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಷ್ಟು ದೂರ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ರಾಕ್ಷಸರೂ ಚಿತ್ರಸೇನನ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಮೂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ನರಸುತ್ತ ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಅಮರದ ಚಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಉಗ್ರಾಕ್ಷನು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಒಂದು ಮರದ ಬೊಡ್ಡೆಗೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತು "ಚಿತ್ರಸೇನಾ, ನನಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಭಯ ಅದೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಏಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಮಹಾ ಮಾರಿಗಳ ಒಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಉಪಾಯವೇನಾದರೂ ಅರೋಚಿಸಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆಯೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿರಲೇ ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೀಳ್ಮನವೇನಿದೆ? ಎಂಥ ಅನಮಾನವಿದು!" ಎಂದನು.

"ನಿಜ ನಿಜ. ನೋಡಲೇಬೇಕು" ಎಂದು ಚಿತ್ರಸೇನನು ಅಮರಪಾಲನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ. "ಅಮರ ಪಾಲಾ, ಆ ಭಯಂಕರ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದೆಯಷ್ಟೆ? ಅದಕ್ಕೇನೋ ಉಪಾಯವಿದೆಯೆಂದಿರಾವೆ. ಏನದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಆ ರಕ್ಕಸ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಅವುಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಅವರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಅಮರಪಾಲ.

"ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವೆನ್ನುವಿಯಾ? ಆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ನಾಕರ ಕಾವಲು ಇದ್ದೇ ಯಿದೆಯಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನ.

"ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು ಮಹಾರಾಜಾ? ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಕಪಿಲಪುರದ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಹತಮಾಡಿ, ಆ ಭಯಂಕರ ರಕ್ಕಸ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಸಡಬವಾಗಿ ದಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳ ಬೂದಿ ಅಡವಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಈಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ದೊಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿರಿ ಪ್ರಭೂ!" ಎಂದನು ಅಮರಪಾಲ.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ವಾಗ್ದಾನ ಶೃಂಗ

[illegible]

240784536?

ಮೆದು ತೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆಯರೆ ನಡೆಯುವ ಕಷ್ಟ ತಿಳಿಯಲಾರದು" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲೆಯ ಪುರಿಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುವರ್ಣದೇವಿ, ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವಂದಿರ ಮನೆಯಿಂದ ಮೇನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜಧಾಸಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ದೃಢಕಾದುರಾದ ನಾಲ್ವರು ಬೋಯಿಗಳು ಅವಳ ಮೇನೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಗೆಳತಿಯೂ, ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಭಟರೂ ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಎರಡು ಜಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಿಗಳ ತಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೋಯಿಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಒಂದು ಒಗಿಯ ಹೊಂಕಾರ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ರಾಜಧಾಸಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹದವಾಗಿರುವ ವಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಬಿಟ್ಟದ ಕೆಲವೆ ದಾರಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಕೆಲವೆದು ಎರಡು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವವರೆಗೆ ಬಂಡೆಗಳಿರಿದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಮೊದ್ಡ ಮೊದ್ಡ ಬಂಡೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಡಗೊಂಡಿದ್ದುವು. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆ ಬಂಡೆಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಭೀಕರವಾದ ಕಿರಿ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊಡೆದುವು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದರೊಳಗೆ ದಾರಿಯೊಳುವ ಕೆಲಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಕತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿಗನ್ನು ರುಳಿಪಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಒಂದು ಮೇನೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿದರು. ಗಡಿರಡಿಯ ರಣಕಳವಾಯಿತು ಆ ಪ್ರದೇಶ.

ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಭಟರು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಲು ಸುಖವಾದೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಸುಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಳ್ಳರು ರಾಜಧಾಸಿಯನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸೋರಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುವರ್ಣದೇವಿಯ ಮೇನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಯಲು ಮುಂದಾದರು. ಬೀರಾದವ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಕಳ್ಳರು ಹದವಾದೊಡಗಿದರು.

ಆ ಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟದ ಇಳಿದಾರಿನಲ್ಲಿ ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಗೆಳೆನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವರು ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಆ ಬಂಡೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನೂ ಮತ್ತೆಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರೂ ಇದ್ದರು. ಕಳೆದ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮತ್ತೇನು ಬಂತೆಂದು ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.

ಆ ಹೊಸಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಕಳ್ಳರು ಹದರಿ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ದಿಕ್ಕು ನೋಡುವಾಗ, ಕೆಲಮಂದಿ ಯುವಕರು ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಬಂಡೆಗಳಿಗೆ ಮೇರಿ ನಿಂದ ಹಾರುತ್ತ ಬಂದು ಓಡಲಿರುವ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದ್ಭುತ ಮುಕ್ತಿದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಕೂಡಾ

ಹೊಸ ದೈಯ್ಯ ತಂದೊಂದು ಕಳ್ಳರ ಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಅಯುಧಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು. ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಕಳ್ಳ
ರಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಳ್ಳರೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುಮರ್ಸಾದೇವಿಯ ರಕ್ತಗಣಿ
ಬಂದಂತೆ ಬಂದ ಈ ಯುವಕರು, ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ
ನಡೆದ ಯುವ್ಯ ವಿಧಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಛಾ-
ವಟು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ
ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ನಾಯಕನ ಹೆಸರು
ಶೇಖರಸೇನ. ಅವರು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಕೆಲಸ
ವಿಷಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ಮಲ್ಲರನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಸೋಲಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕೈಯಿಂದಲೇ
ಒತ್ತುಮಾಡುವ ಪದವಿವನ್ನಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ
ಅವರು ಇತರ ವೀರರೊಂದಿಗೆ ಕರೆತು, ನಾಡ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ಮಾವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

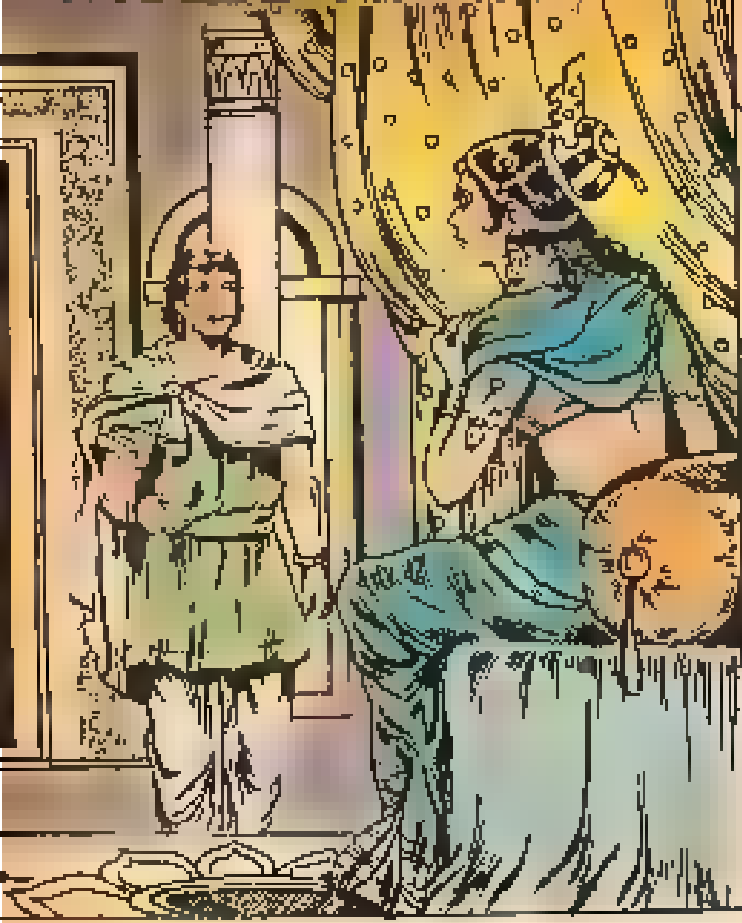
ಸುಮರ್ಸಾದೇವಿಯ ಮನೆತನದೊಂದಿಗೆ ಕುಮಾರಿ
ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಶೇಖರಸೇನ

ಅವನ ಅನುಚರರೂ ಕಳ್ಳರು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ,
ಕಾಪರಾಗಿದ್ದು ಇಬ್ಬರು ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿದರು. ರಾಜನು ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿದು
ತರಲು ಕೈನಿಕರಿಗೆ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವರು
ಒಂದು ಕಳ್ಳರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಗ್ಗಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಕರೆತು
ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಶೇಖರಸೇನ ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ
ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋದನು.

ಮರುದಿನ ರಾಜನು ಶೇಖರಸೇನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ
ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಒಂದ ಶೇಖರಸೇನ ರಾಜನು
ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವನು ಯಾವ
ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಏನು ಒತ್ತುಮಾಡುವ ಬೇಕೆಂದು
ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಖರಸೇನು "ಮಹಾರಾಜಾ, ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವ ನನಗೆ ಆಗುವ ಕೆ-
ಲಿಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಒತ್ತುಮಾಡುವನ್ನು
ಅವರಿಂದಲೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡನು.

ರಾಜನು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ಅವನನ್ನು ಮಗಳ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಶೇಖರನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, "ನಿಮಗೆ ಎಂತಹ ಒಹುವಾಸನ ಬೇಕನ್ನುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ ರಾಜಕುಮಾರಿ?" ಎಂದನು ಶೇಖರ.

"ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು ನೀನೇ ಆದರೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂದೇಹವೂ ಬೇಡ" ಎಂದಳು ಸುವರ್ಣದೇವಿ.

ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಂಡನು, "ಯುವರಾಣೀ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನನಗೊಂದು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟ

ದ್ದೀರಿ. ಕಳ್ಳರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾ?" ಎಂದನು.

"ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುದು, ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪ್ರಶಂಸೆಯ ಬಹುಮಾನವೋ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು?" ಎಂದಳು ಸುವರ್ಣದೇವಿ.

"ಅದೇನಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞನು. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಎನ್ನನ್ನುವಿರಿ?" ಎಂದನು ಶೇಖರ.

ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ಅಮೇಲೆ ಶೇಖರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇದು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದೋ ಅಥವಾ ಮೀರಿದ್ದಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಶೇಖರನಿಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವಳು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಶೇಖರನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ಅವನು ಧಾರಿ ದೋಚುವ ಕಳ್ಳರು ನನ್ನ ಶರೀರದ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ, ವಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು

ವೇಳೆ ಆ ನಿಜಕರು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಎಳೆದಿದ್ದರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈಗ ಶೇಖರನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಏನೆಂದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇನು ಹೇಳುವಿರಿ? ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಿರಾ ?" ಎಂದಳು.

ರಾಜನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, "ನಿನಗೆ ಆ ಶೇಖರನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿದೆಯೇ? ಅವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳು" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ರಾಜವಂಶದವನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಟವೇನೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಶೇಖರನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವೇ" ಎಂದಳು ಸುವರ್ಣದೇವಿ.

"ಸರಿ, ಈ ಸಂಗತಿ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಮರುದಿನ ರಾಜನು ಶೇಖರನಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶೇಖರನು ದಿಗಿಲಿಬಿಡುತ್ತ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ತಾನು ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, "ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದವರಿಂದ ಮರಣವೇ ನನಗೆ ಗತಿ!" ಎಂದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಂಥಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತ, "ನೀವು ಇಷ್ಟು ನಿರಾಶರಾಗಿ ದಿಗಿಲು ಬೀಳಬಾರದು, ನಾನು ಸಮಾಧು ಸಂದರ್ಭ ಸಾಧಿಸಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಶೇಖರನು ಆ ವಚನದಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೇರಲುಹೋದನು.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಒಂದಿತು. ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ ರಾಜನು ಆಗಾಗ ಸುವರ್ಣದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ "ಮಗಳೇ, ಈ ರೋಗದಿಂದ ನಾನು ಏಳುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಭಯವಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನ್ನು ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ತಡ ಮಾಡಬಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದನು.

ಸುವರ್ಣದೇವಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಶೇಖರನನ್ನು ಕೂರಿತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ತಂದೆ ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಮರೆತನೇನೋ? ಈ ಅನುವಾದದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಫಕ್ಕನೆ ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ ಎಳೆದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ಒಂದು ವಿಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿತು.

ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಳು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಆ
ಸೌವಕನು ಶೇಷರನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ತನ್ನ
ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಹೋದ
ನೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಶೇಷರನು
ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾದಿರಬೇಕೆಂದೊಡಲು ರಾಣಿ
ಸುವರ್ಣದೇವಿ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ
ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ವರ್ಚಿತಿ ಹೇಗಿರುವುದೆಂದು
ಸ್ವತಃ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು.
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ
ಕರಿಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.
ಆ ಗ್ರಾಮದ ಶಿವಾಲಯವು ಒಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.
ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಲು ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡ
ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದಾರಿಮೋಚನ ಕಳ್ಳರ ಕಾಟ ವಿವರಿಸಿ
ವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಭಕ್ತರ
ಹತ್ತಿರ ವೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ
ಎಂದಾದರಿಂದ ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ
ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿರುವರು.

ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ
ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು
ಗುಡ್ಡದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಅವರ
ಮೇಲೆ ದಿಡ್ಡರು.

ಆ ಕಳ್ಳರು ಸುವರ್ಣದೇವಿಗೆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು
ಕೋರಿಸಿ, ಹೆವರಿಸಿ, ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನೂ
ಅವಳನ್ನು ಒರಿಸಿ, ಗುಡ್ಡದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು
ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ "ಏನೂ ಹೆದರ
ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಒಳಿತಿಗಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು
ಕಂದಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದರು.

ಸುವರ್ಣದೇವಿಯು ಸಹೋದರನು ಗುರುಕುಲ
ದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬರುವಾಗ
ಹಿಂದುರೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಿದ್ದು ತೀರಿಹೋಗಿ
ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ವಿಷಾದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಕೂಡಲೇ ದೀರ್ಘ ಪ್ಯಾಥಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜನು ಎದೆ
ನಿಂತು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ಇದರೊಂದಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುವರ್ಣದೇವಿ
ನಿರಾಧಾರಳಾಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ಕುಂಡಿಹೋದಳು.
ಅದರ ಸಹಾಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಅವಳೇ ವಾರಸಳಾಗಿರು
ತ್ತದರಿಂದ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವರಣೆಗೆ ತಂದು
ಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯವಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಲೇ ಬೇಕಾ
ಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅಶ್ರದ್ಧೆ ತೋರಿಸದೆ,
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಣಿ
ಯಾಗಿ ಸಂಹಾಸನವೇರಿದಳು.

ಇದಲ್ಲಾ ನಡೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಳು
ಸಮರ್ಥನಾದ ಒಬ್ಬ ಸೌವಕನನ್ನು ಶೇಷರನುಬ

ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಸುವರ್ಣ ದೇವಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿ, "ನಾನು ಒಬ್ಬಳು ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು ನನ್ನ ಅನುಚರರು ಒಬ್ಬಳು ಸುಂದರಿಯನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು, "ನಾನಂದೋ ಒಂದು ಸಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆ!" ಎಂದನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ.

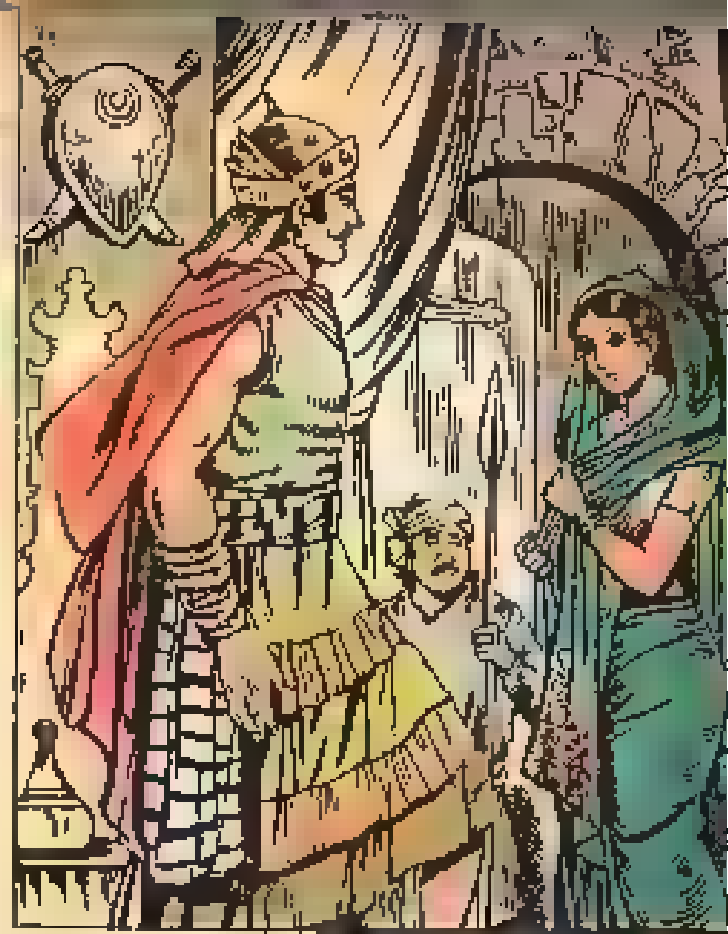
"ನೀನು ಶೇಖರನಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಸುವರ್ಣ ದೇವಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಮೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, "ನನಗೆ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು? ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಭೀಮನಾಯಕನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, "ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ನಾನು ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುವರ್ಣದೇವಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇಡಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ನೀನು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು" ಎಂದಳು.

"ಹೌದೇನು? ಬಹಳ ಸಜ್ಜೋಪದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದೆ! ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಸುಂದರಿಯಾದ ಯುವತಿ ಯನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ತಂದರು. ನಾವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ನೋಡುವಂತಾದುದು ವಿಧಿವಿರಾಸವೇ ಸರಿ!" ಎಂದನು ಶೇಖರ.

"ಹೌದು. ಇದು ವಿಧಿವಿರಾಸವೇ ನಿಜ!" ಎಂದಳು ಸುವರ್ಣದೇವಿ.

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶೇಖರನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸುವರ್ಣದೇವಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಕಾವಲುಗಾರ ರನ್ನು ನಿಯಮಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವಳು ಆ ಮನೆಯ ವಾಸವಿರುವ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿ ತೊಡಗಿದಳು.

ತಮ್ಮ ರಾಣಿ ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ, ಅವಳಿಗೆ ರಕ್ಷಕೆಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರು ಮಾರುವೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಅವಳ ರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಸಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅನಂತರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ ಧಾನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಸೈನಿಕರು ಶೇಖರನ ಸ್ಥಾವರ ವನ್ನು ಮುಕ್ತಿ, ಅವನನ್ನೂ ಅವನ ಅನುಚರರನ್ನೂ

ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿದರು. ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೂಸಲೆ, ವಾರಿದೋಚನ ಕಳ್ಳರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಕುನಂತೆ ಎತ್ತರಿಗೂ ಗಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದಳು ರಾಣಿ ಸುವರ್ಣದೇವಿ.

ಬೇತಾಳವು ಈ ರೀತಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ ! ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುವರ್ಣದೇವಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಹೇಗೆಯಾದುದಲ್ಲವೇನು ? ಅವಳದು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತವಲ್ಲವೇನು ? ಅವಳು ಶೇಖರನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರಲು ಸೇವಕನನ್ನೂ ಕಳೆಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಆಮೇಲೆ ಶೇಖರನ ಅನುಚರರು ಶಿವಾಲಯದ ಯಾತ್ರಿಕರೊಂದಿಗಿವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಳು. ಇದು ಕ್ಷುಬ್ಧ ಮೂತು ತಪ್ಪಿದಂತೆಯೇತೋ ಇಲ್ಲವೋ ? ಶೇಖರನು ತಾವು ಹೀಗೆ ಸಂಧಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ವಿಧಿ ವಿರಾಸವೆವಾಗ ಅವಳೂ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿದಳೇ ? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಒಡೆದು ಸಾಯುವಿ !" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು : "ಶೇಖರನು ತನ್ನನ್ನು ಕಳ್ಳರ ಕೈಯಿಂದ ಉಪಾದಿದನೆಂಬ ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಸುವರ್ಣದೇವಿಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ ವುಳ್ಳವನೂ ನೀತಿಮಂತನೂ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಈಗ ಅವನು ಅಸಹಾಯಕರನ್ನೂ, ನಿರಾಯುಧ ರಾದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನೂ ಮೋಚಿಸೊಳ್ಳುವ ಕಳ್ಳರ ಪಾಯಕನಾದನು. ಸುವರ್ಣದೇವಿ ಮದುವೆಯಾಗುವೆ ವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನಿ ಗಲ್ಲ ವಿಧಿವಿರಾಸವೆಂದರೆ, ಶೇಖರನು ತಾನು ಇದಿರು ಮೋಡದಂತೆ ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದ್ದು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಿರಾಸವಾದರೆ, ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನೆಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದ ವರೆಗೂ ಸಂಕಟವಡುವುದು ತಪ್ಪುವಂತಾದುದು ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಿರಾಸವೆನಿಸಿದೆ. ರಾಣಿ ಯಾದ ಅವಳು ಕಳ್ಳರನ್ನು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸು ವುದೇ ಸರಿಯೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಈ ವಾಗ್ದಾನ ಭಂಗವು ಒಳ್ಳೆಯತನದ ದ್ರೋಹವೇ ಹೊರತು ಕ್ಷುಬ್ಧ ದ್ರೋಹವಲ್ಲ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಭಂಗವಾದ ಕೂಸಲೆ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿತು.

ನಮ್ಮ ದೇಶಾಲಯಗಳು :

ಗಯಾ, ಬುದ್ಧಗಯಾ

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಹಿಂದೆ ಗಯಾ ಸುರನಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಧಿಸಿ ರಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತಪಸ್ಸು ಅನೇಕ ಸಂವತ್ಸರಗಳವರೆಗೆ ತಡೆಯಲ್ಪಡೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಲಾರದೆ ಇದ್ದಿತು.

ಗಯಾಸುರನ ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿದ ದೇವತೆಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಹೆದರಿದರು. ರಾಕ್ಷಸನಾದ ಅವನ ತಪಸ್ಸು ಫರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಒದ್ದಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವನು ಸಾಧು ಸತ್ಯನನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಿಡಲಾರದೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಅವನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಗೆ ತೊಡಗಿದರು.

ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಗಯಾಸುರನ ಸಮೀಪ ಬಂದು, "ವನಗೆ ಬಹಳ ಆಯೋಷವಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ ಒಬ್ಬನು ಗಯಾಸುರ. ಆ ದೇವನು ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು.

ಅಮೇಲೆ ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ, ಬೊಂಬಲದೇ
ದೇವತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಗುಡಿಸುವುದನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿ
ತಮ್ಮ ಅಧೀಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಗುಡಿಸು
ಸುಡಿಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿಕ್ಕ ದೇವತೆಯನ್ನು
ಬೆಳಸಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭೂಮಿಗಳ
ಮೇಲೆಯೂ, ಕೈಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಪುಂಡಲ
ಲಿಯೂ ಪಾಪ ಕಲ್ಪಿಸಿತ್ತುವು. ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ
ತೆರಳಿ ಒತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ದೇವತೆಗಳ ಉದ್ಭವವೆಂದು ಗುಡಿಸುವುದಾಗಿ
ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಎಣೆ ಮೇಲಿರುವ
ಉಂಡಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಪಾಠಗಾರಿಂದ, ಅವರು
ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ವಿಷಯದಿಂದ ಮೋಹಾತ್ಮ
"ದೇವತೆಗಳೇ! ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಪತ್ಯವಾದ
ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ
ಕರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ
ರಾಜದ "ಕರುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕು"
ಎಂದನು. ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಅಗಲಿ
ಎಂದರು. ಗುಡಿಸುವುದು ಪುನಃಭವಾಗಿ
ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದು.

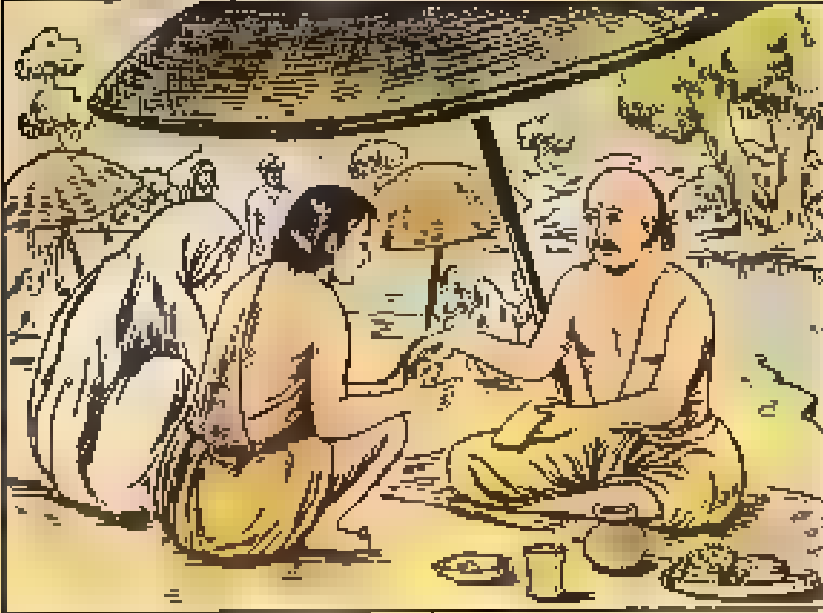

ಆ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲೇಯೇ ಪ್ರಾಣದೇವತೆಗಳು ಮೃತ್ಯು
ಮಾಡಿದವನು. ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಗುಡಿಸು
ಸುಡಿಸು ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು
ಭಕ್ತಿಗೂ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಮುಗ್ಧವಾದ ಎಷ್ಟು
ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಗುಡಿಸುವುದು ಅಷ್ಟವಷ್ಟು.
ಆ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನೇ ಅಳವಡ ಮಾಡಿದರು.

ಎಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿನ
ಪಾದವದ್ಗಳ ಗುರುತುಗಳು ವಿವಿಧವು.
ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಲ್ಲಿ ಬೋಗುವ ಎಷ್ಟು ಪಾದ ಮಂದಿರ
ವನ್ನು ಇಂದೂರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ರಾಣ
ಆಹಾರ್ಯವಾಯಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು.

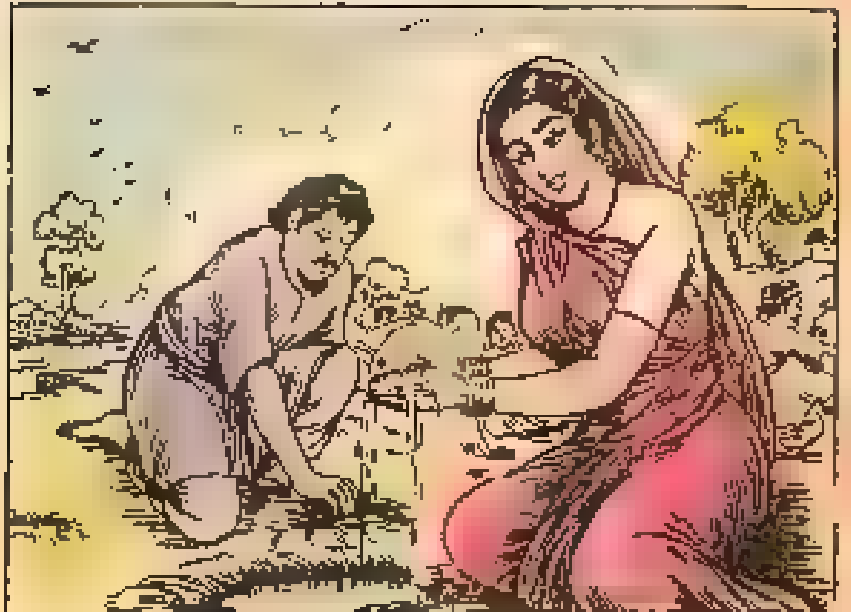

VEERAN

ಗಮಾಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಪಿತೃ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನಿಂದ ವಿವಾಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ
ಜನರು ಬಂದು ಪಿತೃ ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆಗಾಗಿ
ತರಬೇತಾದಿ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

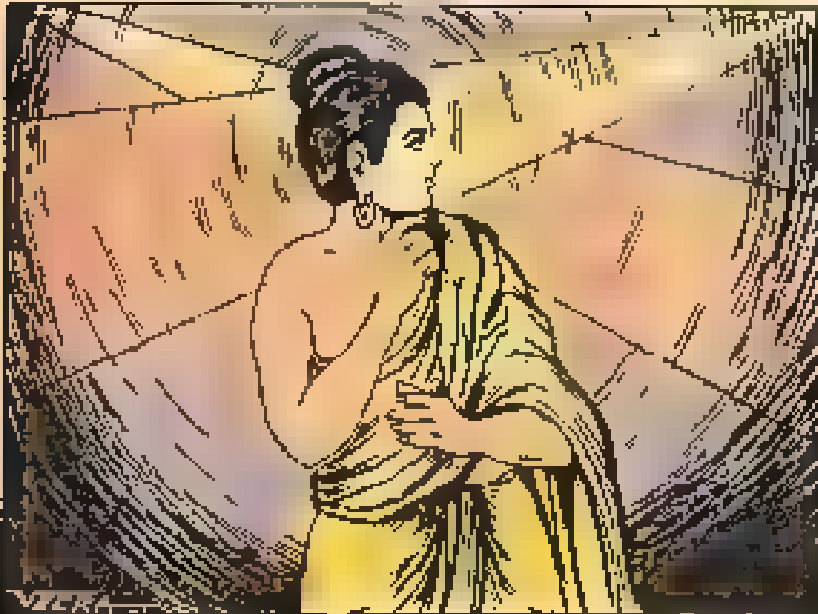
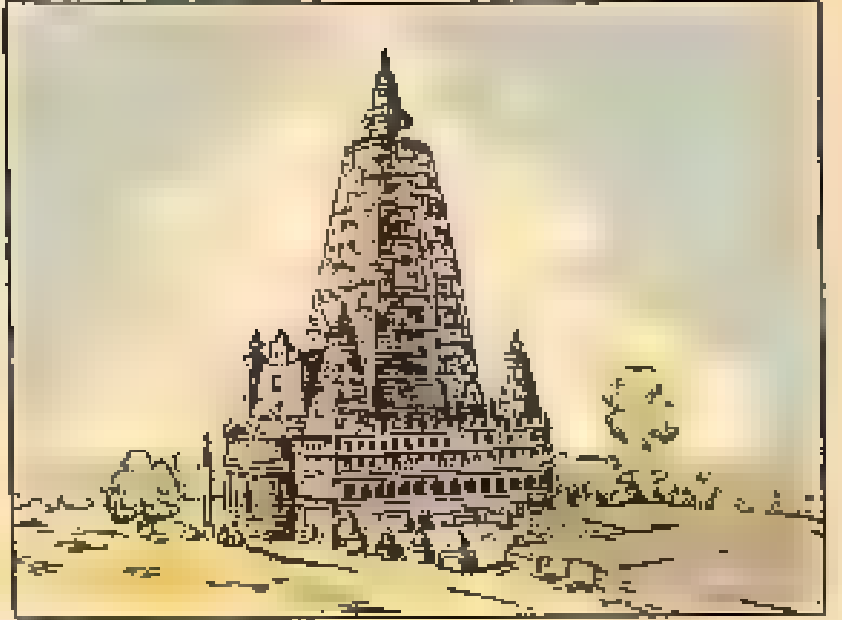
ದಿವ್ಯಾತ್ಮಗಳ ವಿಲಾಸವಾದ ಫಲಕ್ಕು ನು ಈ
ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.
ಯಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರು ನೆಲವನ್ನು
ಆಗದೇ ಕೂಡಲೇ ನೀರು ಒಸರುತ್ತದೆ. ಈ
ಜಲವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತವೆಂದು
ಭಕ್ತರು ವಿಶ್ವಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

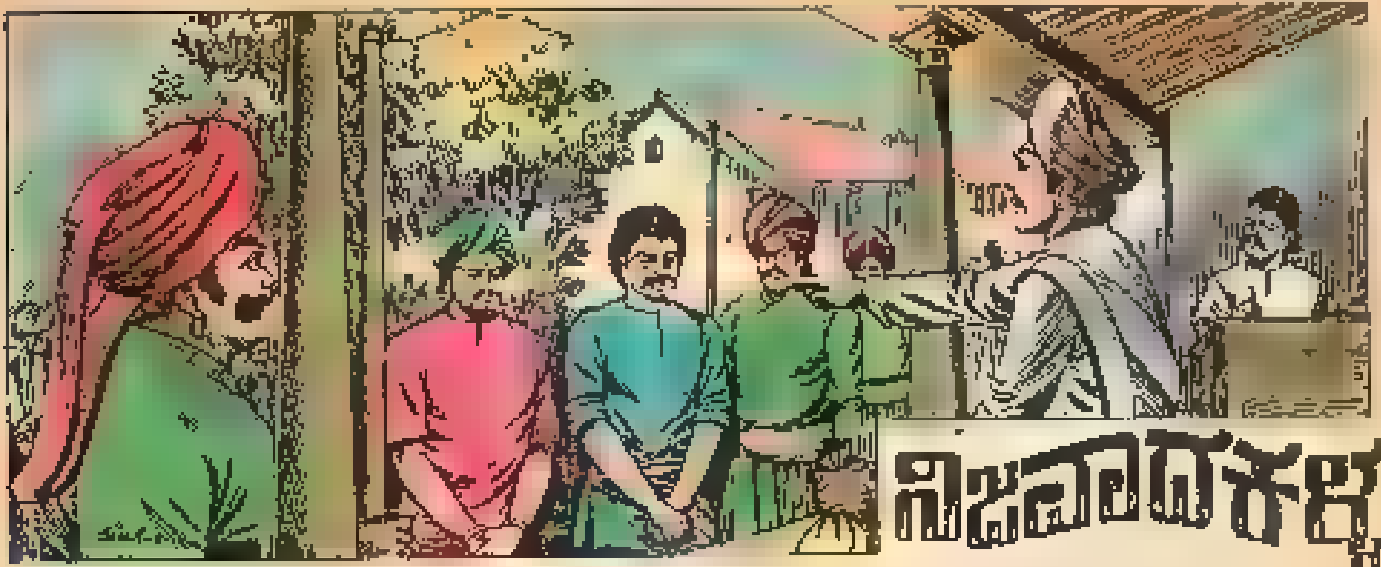

ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನು ಅಲವ ಪುರವ ಕೆಲಗೆ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾಗಿ ಹ್ಯಾನಸಿದ್ದಿ ಪಡೆದ ಬುದ್ಧ ಗಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಗಯೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಿಲೋ ಎಂಬಿರಾ ದೂರವಲ್ಲಿದೆ. ಬುದ್ಧನಿಗೆ ನೂರು ಕೊಟ್ಟ ವಟುವುತ್ಪನ್ನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೊರು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಹಿಂದಿನ ವಟುವುತ್ಪನ್ನ ಈಗಲೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಯು ಅಲಯವು ನಿಲಕ್ಷಣ ವಾದ ಭೌದ್ಧ ಶಿಲ್ಪ ಕೆಲಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಬಿಳಿಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಅಲಯದ ಮುಖಬಿರಾರು ಅಯ್ಯಕವಾದ ಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದ ರಾಜಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಾರದ ರೇಣುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಈ ರೇವಾಲಯವು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಹ್ಯಾನಸಿದ್ದಿಯ ಅನಂತರ ಬುದ್ಧನು ಎದ್ದು. ಹುಂಬದ ಕೈತಟ್ಟು ತೆಯಿಂದ ದೂರದ ಕಿರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮೋರುತ್ತಾನಂತೆ. ಅನಿಮೋಪದೇಶದ ಚೈತ್ಯ ಮಹಾದೇವಾಧಿ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವು ಈ ಅಲಯದ ಸಮೀಪದಲ್ಲೆಯೇ ಇದೆ.

ಶಿವಪುರವೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಕಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವಂತಹ ಭತ್ಯವಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ದಾರಿಹೋಕರು ಆ ಭತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ವಸದ್ದಿನಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಚೀಲವೆಂದು ಒಬ್ಬನಿಂದರೆ ಆಲ್ಪ ತನ್ನದೇ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಚೀಲದಲ್ಲಿ ನೂರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಿರುವಂತೆ ಅದೇ ಅವರಿಬ್ಬರೊಳಗಿನ ಜಗಳ. ಭತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಕವರಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಯಾರಿಂದಲೂ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಗ್ರಾಮದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು "ಇದಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗದು. ನಡೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳಬಿಡುವಂತೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಮಾಫಯ್‌ಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ, ಹಣದ ಚೀಲ ನನ್ನದೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವುದರ

ಹೊರತು ನಿಜವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಹೊದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ, "ಕಾರಾಗೃಹವೇ ನಿಜವನ್ನು ಬಿಳಿತಿಗೆ ತರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂತೆ ಕಾವರಿಗರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮನಸ್ಸು ಕಳ್ಳನೆಂದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಆಧಾರ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯಾರಿಂದೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಯೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದನು.

ಈ ಮೊದಲು ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದಿರಾದಾಗ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಏನೋ ಒಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ತಾವು ಕೂಡಾ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಒಡಿಯಲು ತಕ್ಕ ಉಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಲು ತೊಡಗಿದನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ. ಅವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರದೇ ಯೋಚನೆ.

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಕಳೆಯುವು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಒಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮನಸ್ಸುತ್ಪತ್ತುಳುವನಾಗಿ

ಧನ ಕತ್ತಲೆ ಕೊಡೆಯಕ್ಕೆ ಒಂಫಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ, ಅವರಾಧಿಯಾದುದರಿಂದ, ಅವನಿಂದಾಗಿ ನಿರವರಾಧಿ ಕೊಡಾ ಕಪ್ಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗು ರಂತಾಯಕೆಳಗು, ನ್ನಾಯ ದೇವತೆಯ ಮುಂದೆ ಕಾಣೂ ಅವರಾಧಿಯಾಗುವೆನೆಂದು ಅವನು ನೊಂದು ಕೆಳಗೆ ತ್ತಿಥನು

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು, ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಶಿವಪುರದ ಇತೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ಗ್ರಾಮಧಿಕಾರಿ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ನೋಡು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಗ್ರಾಮದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ದಿವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅವನಿಂದಾಗಿ ಹೇಳಿ, "ಅವುಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು

ಮಾತ್ರವೇ ಕಳ್ಳ ಎರಡನೆಯವನೇ ಆ ಹಣದ ತೊಂದ ಪಕ್ಕಿಸುವನು ನಾನೇ ಯಾವನು ಕಳ್ಳನೇನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗದೆ, ಪಾವತ, ನಿರವರಾಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಾ ಕತ್ತಲೆ ಕೊಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಮನನೊಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ, ಅಲೋಚಿಸಿ, "ನಿಮ್ಮ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಧರ್ಮ ಸಂಕಟವು ಸಹಜವೇ ಅವರಾಧಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಿರವರಾಧಿಗಳಿಗೂ ಕೆಡುಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅವರ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮ ಅಥವಾ ಗ್ರಹಚಾರ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮನಸ್ಸು ಕರಗಬಾರದು" ಎಂದನು.

ಅಮೇಲೆ ಆ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ ಹಣದ ಚೀಲ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, "ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು! ಅವುಬ್ಬರೂ ಹಸಿ ಮೂ ಕಳ್ಳರೇ. ಈ ಹಣದ ಚೀಲ ನನ್ನದೇ ಎರಡು ರೀತಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಇದನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ಜಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಕತ್ತಲೆ ಕೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದವರು ಅವರೇ ಆಗಿರ ಬೇಕು. ಏಕೆ ಕಳ್ಳರು! ಅದಕ್ಕೇ ವನ್ನದು, ತನ್ನದು ಎಂದು ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು.

ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಒಬ್ಬಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, "ಅಯ್ಯಾ, ಇಷ್ಟ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಬೇಕು. ಹಗಲು ಬಿಸಿವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೊಡರೇ ನಿಮ್ಮದೇ ಎಂದಿರಿ, ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆ ಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಅಂತಹುದೇನೂ ಇಲ್ಲವೆ ವಾನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹಗಲದ ಚೀಲವನ್ನು ನಿಮ್ಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಪದವೀದರ ಮೂಖಾಂತರಾದೀತಷ್ಟೇ? ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಾನು ತಿಳಿದವನಲ್ಲ" ಎಂದನು.

“ಹೌದು. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ. ಆ ಕಳ್ಳ ರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ೬ ಗುಸಿ ನನ್ನ ಸಮಾಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ. ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗಬಿಡಬಹುದು” ಎಂದನು ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ.

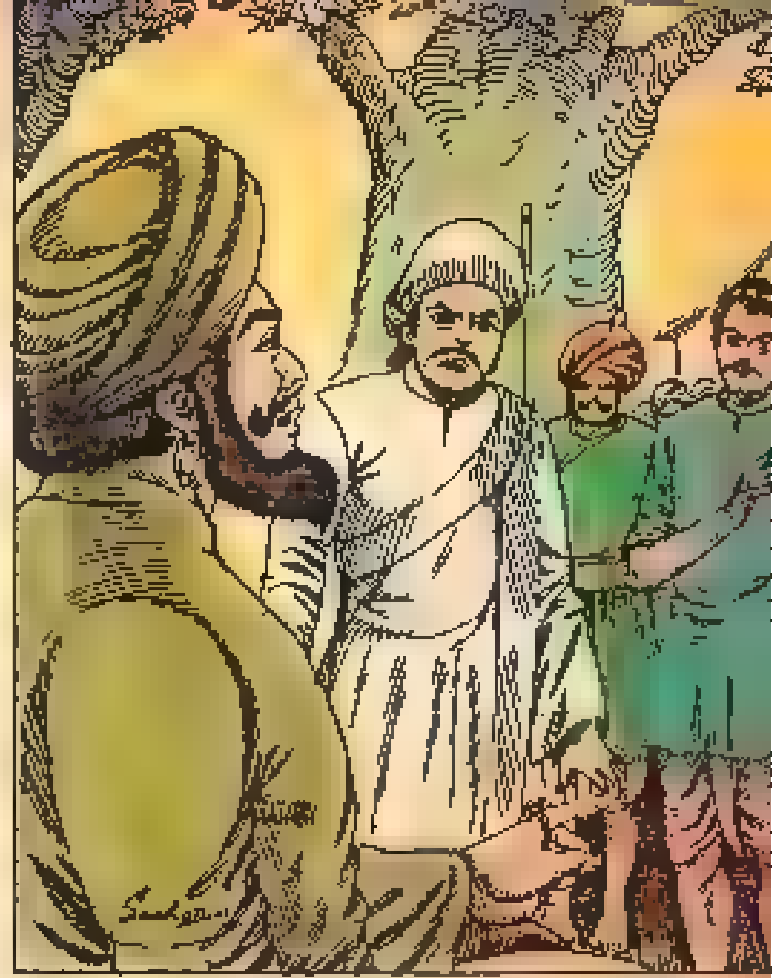
ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ. ಮೊದಲು ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ, “ಇನ್ನಾದರೂ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಬಿಡಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದೀಳ ಬೇರಾದೀತು? ಈ ಹಣದ ಚೀಲ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನದು, ನನ್ನದೆಂದೇ ಹೇಳಿದರು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ಇದು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲ. ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಈ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯ ಚೀಲವಿದು. ಈಗಾದರೂ ನೀವು ಜತೆ ಕಳ್ಳರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸಣ್ಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಹುಚ್ಚಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ, “ಅಯ್ಯೋ, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಪೀಡಾಕ್ರಮ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ನನ್ನ ಕಪ್ಪಾರ್ಜಿತವನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಒಬ್ಬನು ಅವಹರಿಸಲು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಸಾಲದೆ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತ್ತ ಈಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ತಾನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಂತಿದೆ. ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಿಗೇ ಬರ ಬಂದಿತು” ಎಂದು ಹಣೆ ಬಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಎರಡನೆಯವನು ಬಹಳ ರೋಚಿಗಿದ್ದು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, “ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸ

ವಂದಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಜಾಣತನವೂ ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯೂ ಬೇಕು. ಆ ಎರಡೂ ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೋ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊದ ಚೀಲ ಅವರದೆಂದು ತೀರ್ಪು ಹೇಳುವಿರಿ” ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಬರುವ ಕೋಪವನ್ನು ಮಂಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, “ಹಾಗೇನು? ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ನೀನು ಹಣೆ ಹೇಳುತ್ತೀ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಹೇಗೆಂದರೆ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇವನು ಇಲ್ಲಿಯ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಎಳೆಸಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾರ್ಥದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಅಶಕ್ತತೆಯಿಂದಲೇ ನೀವು ನ್ಯಾಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯದ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ

ದೀಪ್ತಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಫಿರ್ಯಾದಿ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳ.

ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪ ತಂದನೊಡನೆ, ವಿನೋ ಹಲಿರುನಾಗ. ಅವನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ "ಹೇಗಾದರೇನು? ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳ ಒಬ್ಬಬಿಡ್ತನಷ್ಟೆ? ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಕಟ್ಟುವರೋ ಒಳ್ಳೆಯವರೋ ಅಗುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಿಜ" ಎಂದನು.

ಆಮಾತು ಕೇಳಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಕಣ್ಣು ಕಿಟುಕಿ, "ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮೋಸಮಾಡುತ್ತ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತರುವುದು ಕ್ಷಮಿಸ ಲಾಗದ ಮಹಾಪರಾಧ. ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಲೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಮಹಾರಾಜರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಫಿರ್ಯಾದಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ನಾನೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬರು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಕಳ್ಳ.

ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು ವಂತೆ ನೋಡಿ, "ಕಾರಣವೇನೇ ಆದರೂ ನೀವಿಬ್ಬರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ನೋಯದ ಬೇಲಿರುವ ಶುದ್ಧೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣವು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವವನೇ ಅದು ಅದರ ನಿಜ

ವಾದ ಹಕ್ಕುದಾರನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದಿ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಬಂದುದು ಮೆಚ್ಚನೀಕಾರ್ಥವೇ ಅವನು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಮೋಸಗಾರನೇ ನಿಜ" ಎಂದು ಶ್ಯಾ ಮೂರುಬೇಡವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿದನು.

ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯೂ, ಹಣದ ಬೇಲದ ಸ್ತಂಭದವನೂ, ಕಳ್ಳನೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಹೋದರು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಅವನ ಗುರುತು ಹತ್ತಿ ಎದ್ದುನಿಂತು ಕೈಬೋಡಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಸ್ವತಃ ಹಣದ ಬೇಲವನ್ನು ಅವರ ಸ್ತಂಭದವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನಿನ್ನಂಥವನೊಬ್ಬನು ನನಗೆ ಸಲಹಾಧಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಲಹಾಧಾರರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸುತ್ತೇನೆ ಸಲಹಾಧಾರನಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾದ ಈ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನಿನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದರೆ ಆಗಬಹುದಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

"ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟವೇ ನನ್ನ ಇಷ್ಟ, ಮಹಾಪ್ರಭು" ಎಂದನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಕಳ್ಳನು ಈ ಆಸ್ಥಿಕರದಿಂದ ಅನಂದವನ್ನು ತಾಳ ಲಾಗದೆ ರಾಜನಿಗೂ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೆರಗು ಸೇರಿದ ಅನಂದವೇ ಆಯಿತು.

ಉತ್ತರ ರಾಮಾಯಣ

ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾಲಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂವರು ದೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗದೆ ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಮೇಲೇಳುವ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಕೊಡಗಿದನು.

ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾರೀಚ, ಪ್ರಹಸ್ತ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮಹೋದರರಂತಹ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಬ್ರಹಾಸದಿಂದ ಹೊರಟು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ರಾವಣನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು.

ಸುಮಾಲಿ ರಾವಣನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು, "ಕಂದಾ, ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಹಣ್ಣಾಯಿತು. ಯಾವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಯದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದವೋ ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಯ ಈಗ ಹೋಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನು

ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ, ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಿ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಲಂಕಾ ನಗರವು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾದುದು. ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಯಾದ ನಿನ್ನ ಸವತಿ ತಾಯಿಯ ಮಗನಾದ ಕುಬೇರನು ಅದನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಸಮಯ ನೋಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಡಿನಿಂದಲೋ, ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟೋ, ಕಡೆಗೆ ಒಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಅದರೂ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಕೈಯಿಂದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕವನಾದ ನೀನೇ ಲಂಕಾ ನಗರಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿ ಪಾವತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಹೋದ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶ ವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದವನಾಗುವಿ. ರಾಕ್ಷಸರಾರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಲಾರರು. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೀರ್ತಿಮೂ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ರಾಮಾನು "ನೀವೇನು ಹೇಳುವಿರಿ ತಾತಾ? ಕುಬೇರನು ನಮಗೆ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನನು. ಅಂಥವನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ

ಹೇಳುವುದುಂಟೆ ? ಅಂಥಾ ಧರ್ಮಬಾಹಿರವಾಸ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುವುದೂ ತಪ್ಪು ಕಾಕಾ
ಎಂದನು ರಾವಣ.

ಸುಮಾರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೂಡ ತೋರಲಿಲ್ಲ.
ಈ ಸುಮಾರಿಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ
ಪ್ರಹಸ್ತನು ರಾವಣನನ್ನು ಒಣಾಂಕದಲ್ಲಿ ಸುಧಿಸಿ
ಈ ವಿಧವಾಗಿ ತನ್ನ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅರೆದರೆಂದು
ಹೇಳತೊಡಗಿದನು :

“ಅಪ್ಪಾ, ರಾವಣಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ತಾತಯ್ಯ
ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸಂಭಾವ್ಯವಾದುವಲ್ಲ.
ಶೂರರಾದವರಿಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನ
ಯಿರಬಾರದು, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ವೈರವು ಅದಿ
ಯಿಂದಲೂ ಬಂದುಕೊಂಡೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ
ಕುಬೇರನು ನಿನ್ನಿಗೆ ಸವತಿಯನ್ನಾಣದ್ದೇ ಕಾನೀ ?
ಅದಿಹೇಳದ ವಿಷಯ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು, ಇನ್ನೂ
ಕಕ್ಕವ್ವಾಪ್ಪನ ಪತ್ನಿಯರಾಗಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ,

ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಹಡದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಿಷ್ಣು ರಾಕ್ಷಸ
ರನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಲಂಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.
ಭೂಮಂಶಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರೇ
ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಸ
ಕಾಗಿ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಈ
ಅನ್ಯಾಯವು ಏದಿನಿಂದಲೂ ಸತೆದೊಡೆಂದು
ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಿವಾರಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಕ್ಕವ
ರಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರು. ಈಗ ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವ
ನಾಗಿರುವಿ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ
ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ನೀನು ಪಡೆದ
ವರಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಯವಂತೂ ಇಲ್ಲ.”

ಅವನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ಸ್ವಲ್ಪ
ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡನು.

ಆಮೇಲೆ ಪೂಜಿಸಲ್ಲಿ ರಾವಣನಾದ ಪ್ರಹಸ್ತನನ್ನೇ
ತನ್ನ ದೂತನಾಗಿ ಕುಬೇರನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.
ಅವನೊಡನೆ ರಾವಣನು ಒಳಗೆ ಹೇಳಿ ಕುಬೇರನಿಗೆ
ಸಂದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು :

“ಅಣ್ಣಾ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಲಂಕೆ,
ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಸ್ವಂತದ್ದು. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು
ಒಳ್ಳೆಯವರಲ್ಲಿಯೇ ಲಂಕೆಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟರೆ, ಧರ್ಮ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದ ಹೆಸರು ನಿನ್ನಿಗೆ
ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ
ಒಳ್ಳೆಯ ಅಣ್ಣನು ನೀನಾಗುವಿ. ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ
ನಿನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ.”

ರಾವಣನ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಹಸ್ತನು ಬಂದು ಈ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಕುಬೇರನು
ರಾವಣನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರಹಸ್ತ
ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. “ತಮ್ಮಾ,

ರಾವಣನು, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನನಗೆ ಈ ಲಂಕಾ ನಗರ
ಮತ್ತು ಕೊಡುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ನಾನೂ ನನ್ನ ಯಕ್ಷರೂ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವೂ, ನನ್ನ ಐಕ್ಯತೆಗಳೂ.
ನನ್ನ ಪಟ್ಟಣವೂ ನನ್ನದೂ ಅಲ್ಲವೇನು? ಲಂಕಾ
ನಿ. ರಮ್ಮನು ನಿ. ಗೆ ಕೊಡಲು ನನಗೆ ಸುಖವಾಗಿ
ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಯಾಗಿ ಲಂಕಾ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲೋ ಬುದೇ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದ
ನಮ್ಮೊಳಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೆ. ಕೆ ನೋಡುತ್ತೀ ? "

ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸಾದನ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿ
ಸಿದ ಕುಬೇರನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸು
ವುದು ಧರ್ಮಕುಂದನೊಂದು. ಕಂಡಲೆ ಪುಷ್ಕರಿ
ವಿಮಾ ವನ್ನೇರಿ ತನ್ನ ಕುಂದೆಯ ಪತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ರವಸು ಕುಬೇರನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ,
"ಅವ್ವಾ, ನಾನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು
ರಾಮನು ಈ ಮೂರುಗಳನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ
ದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಈಗ ಅವನು
ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆ
ತಿರಾನೆ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ
ನಿವಾಸದ ವಿವರವು ಮಾಡಿಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಂದಾಕಿನಿ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಕಾಮರೆ ಹೂಗಳಿವೆ. ಆ
ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವತೆಗಳೂ,
ಅಪ್ಸರೆಯರೂ, ಉರಗರೂ, ಕನ್ನರರೂ ವಿಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ನೀನು
ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ವೈರವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಈಗ
ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ದೋಷವೇ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು
ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನು.

ಕುಬೇರನು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಂದೆಯ
ಮುಖವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುವವನಾಗಿ ತನ್ನ

ಹುಡುಕಿಯನ್ನೂ, ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ,
ಪರಿವಾರವನ್ನೂ, ಧನವನ್ನೂ, ವಾಹನಗಳನ್ನೂ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೊರಟು
ಹೋದನು. ತಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಅವನು
ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೆಯೂ ಅತ್ಯಾಧರವಾದ
ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಸಾದನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು, "ರಾಮನಾ, ಲಂಕಾ ನಗರವು ಬಹು
ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. ಕುಬೇರನು ನನಗೆ
ಹೆದರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ
ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ
ಬಿಟ್ಟನು. ಇನ್ನು ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮವರ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿರಾಟಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ಮಾಡು" ಎಂದನು.

ರಾಮನು ಶಸ್ತ್ರ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ, ಇತರ ಬಳಗ
ವನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಲಂಕೆಗೆ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ

ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವೈಫಲ್ಯವಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿ
ಯಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಲಂಕಾ
ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕೆಲಸ ಬಂದಿತು.

ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಲಂಕಾ ನಗರವನ್ನು
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿನಿಂದ ಕುಲಕರ್ಣಿ
ರಾಜ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಕೊಂಡು ವೈಫಲ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅರಸನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು
ಹೋದನು.

ಲಂಕಾದಿವತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ರಾಮನು
ಕನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು, ಕಾಲಕಾಲ
ಮತದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ ವಿರುದ್ಧ ಹೃದಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು
ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದು ರಾಮನು ಮೊದಲು
ಮಾಡಿದ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯ ಮಹೋತ್ಸವವಾಯಿತು.

ಹಾಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿನ
ರಾಮನು ಬೆಳಿಮೂಡಲು ಅರಸಿಗೆ ಹೋದನು.
ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು. ಅವನ

ನೊಂದಿಗಿರುವ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬಳು
ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

"ಯಾರು ನೀವು? ಅರಸರಲ್ಲಿ ಈ ಹುಡುಗಿ
ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ?" ಎಂಬ
ರಾಮನು ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೊಡ್ಡವನು ಹೀಗೆಂದನು "ಅವಳು
ನಾನು ದಿವಿಯ ಮಗ. ಮಯನೆಂದು ಹೆಸರು.
ನೀನು ಹೇಮಾ ಎಂಬ ಅವಳ ಮಗಳನ್ನು
ಕುರಿತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ದೇವತೆಗಳು ನನಗೆ ಆ
ಹೇಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ದುಡ್ಡು
ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗಳು. ಇವಳ ಹೆಸರು
ಮಂದೋದರಿ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ
ಹೇಮಾ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು
ಹೋದಳು. ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು
ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ ಈ ಹುಡುಗಿ
ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆತ್ತಿರು ಗಂಡು ಮಗಂದಿರನ್ನೂ
ಹೇಮಳು ಹೆತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಮಾರ್ಜನ.
ಎಂದೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ದುಂದುಭಿ ನನ್ನ ಸಂಗತಿ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದನುಂದ ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ
ದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಏನ್ನ ಸಂಗತಿ ಕೂಡಾ ತಿಳಿಯುವ
ಕುತೂಹಲದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳನು."

"ನಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮೊಮ್ಮಗನು.
ವಿಶ್ವಸೋದ್ಧಾರಕ ಮೂಗು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ರಾಜ
ಗ್ರೀವ ರಾಮನಂತೆಯೇ ಹೆಸರಿದೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ,
ವಿಲಾಸನರನ್ನು ಹಮ್ಮಂದಿರೂ. ಒಬ್ಬಳು ತಂಗಿಯೂ
ನನಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು ರಾಮನು.

ರಾಮನು ರಾಮನಿಗೆ ಪಂಚವರ್ಷ ತಪ್ಪಿದವ
ನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮಯನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿ
ಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು
ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮನು ತನ್ನ ಅಂಗಾಂಗ
ಕೊಡಿದನು. ಅದೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿ ಮದುವೆ

ಪ್ರಜ್ಞೆಗೂ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯ ಕೈಯನ್ನು
ರಾವಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ
ಮನುಷ್ಯ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಒಂದು ಮಹಾ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ
ವನ್ನು ಬಳುವಂತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದು ದೊಡ್ಡ
ತಪ್ಪಿಸಿದ ಮಯಗು ಪಡೆದುಕೊಂಡದಾಗಿತ್ತು.
ಅದರಿಂದಲೇ ರಾವಣನು ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಮಹಾ
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಹೊದೆದು ಮೂರ್ಛ
ಬೀಳಿಸಿದ್ದು.

ರಾವಣನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಾ
ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮದುವೆಗೆ
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ವೈರೋಚನನ ಮೊಮ್ಮ
ಗಳಾದ ವಜ್ರಹಸ್ತರಿ ಎಂಬವಳನ್ನು ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಗೂ,
ಶೈಲಾಕ್ಷನೇಂಬ ಗಂಧರ್ವ ರಾವಣ ಮಗಳು ಪರಮ
ಎಂಬವಳನ್ನು ವಿಭೀಷಣನಿಗೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಒಂದೇ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಮದುವೆಯನ್ನೂ ವೈಭವದಿಂದ
ಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ಲಂಕಾ ನಗರವು ಇನ್ನಷ್ಟು
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಮದುವೆ ಈಗ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ರಾವಣನ ಹೆಂಡತಿ ಮಂದೋದರಿ
ಮೇಘನಾದನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಅವನು ಭೂಮಿಯ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಆಕಾಶವು ಗುಡುಗಿದಂತೆ
ಅತ್ತನಂತೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮೇಘನಾದ
ನೆಂದು ವಸತಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ
ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಪ್ರೀತಿ. ಅವನ
ಮೇಲೆಮೇ ರಾವಣನ ನುಬಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು.
ಅವನನ್ನು ರಾವಣನಿಗಿಂತಲೂ ಪೆಚ್ಚಿನವನೆನ್ನ
ಬಹುದು. ಆ ಮೇಘನಾದನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಸತ್ತಿಹೋದ ಇಂದ್ರಜಿತ್ತು.

ಒಂದುಸಾರಿ ರಾವಣನು ಒಡ್ಡೋಲಿಗೆ ನಡೆಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತೆ

ಅಕಳಿಸಿ ಬದ್ಧಾರವನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ಮೈಕೈ
ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, 'ಆಗ್ನಾ, ನೀದೆ, ಒತ್ತೊತ್ತಿ
ಒರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾನು ಸುಖವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಮಾಡಲು
ವಿನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಡು' ಎಂದು
ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಅದು ಸಾಧಾರಣ ನಿರ್ದೆಯಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನು
ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಂದ ಅಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ದೀರ್ಘಕಾಲದ
ನಿರ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು.

ರಾವಣನು ಪ್ರಿಯ ತಮ್ಮನಾದ ಕುಂಭಕರ್ಣನಿ
ಗಾಗಿ ಅಷ್ಟು ತಪಾಡೊಡು ನಿರ್ದಾ, ಮಂದಿರವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದು ತುಂಬಾ ಅಗಲವಾಗಿ,
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ವಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದವಾಗಿ
ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಾ ಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ, ದಂತಗಳ ದ್ವಾರ
ತೋರಾಗಳಿಂದ, ಒಂಗಾರದ ದ್ವಾರ ಬಂಧಗಳಿಂದ,
ಮಣಿ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ ಗೋಡೆ
ಗಳಿಂದ ಸೊಗಸಾದ ಅಲಂಕಾರ ಮಂದಿರವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತೊಡಗಿದನು. ನಿದ್ರಾ ಸುಖವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಮ್ಮೆಕವೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಹಾಗೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಪಡುತ್ತಿ ಮುಳುಗಿದ ವಾಗ್ನಿ ರಾವಣನು ತನ್ನ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಬಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಬಿಡುತು ದ್ವಿಗುಣವು ಮಾಡುತ್ತ, ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ, ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಗಂಧರ್ವರನ್ನೂ ಯಥೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಒಡಿಸತೊಡಗಿದನು. ಮೃದ್ವಾದ ಆನೆ, ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ. ಕೇಳದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರಾವಣನು ದೇವತೆಗಳ ಶಂಕಾಹಿಂಸಾ ನಂದನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಧೃಂಕ ಮಾಡಿದನು. ಅವನನ್ನು ತಡೆಬಿಡುವವರೇ ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರು.

ತನ್ನ ತಮ್ಮನು ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕುಬೇರನು ಒಹವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ವಂಶಗೌರವಕ್ಕೆ ಸ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ

ಪೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ರಾವಣನ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ದೂತನು ಲಂಕೆಗೆ ಬಂದು ಮೊದಲು ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ವಿಭೀಷಣನು ಆ ದೂತನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗೌರವ ಮಯೋದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕುಬೇರನ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಿರಿದು, ಅವನು ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

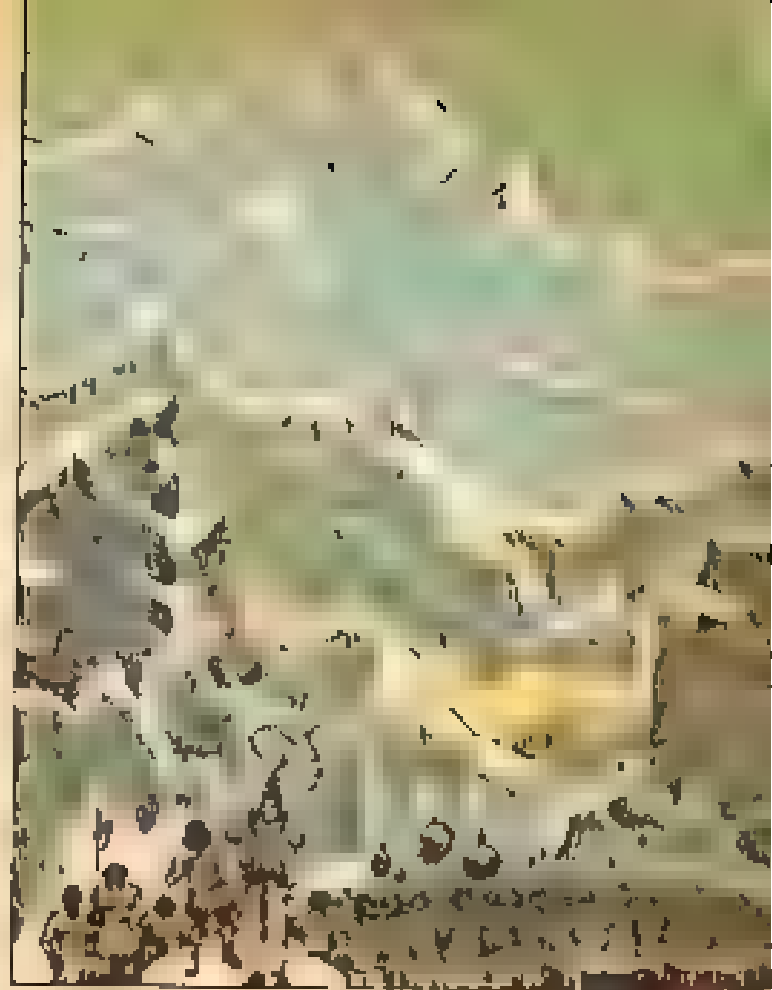
ದೂತನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಿಭೀಷಣನು ಅವನನ್ನು ರಾವಣನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ರಾವಣನಿಗೆ ಕುಬೇರನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮಾತುಗಳೇ ಹೀಗಿವೆ. "ತಮ್ಮ ರಾವಣಾ, ಈಗಾಗಲೇ ನಿನಗೆ ದೊತ್ತು ಕಿರ್ಕ ಒಂದಿದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಶೈವನಾಗಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಾರ್ವಭೌಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನೀನು ಧೃಂಕ ಮಾಡಿದ ನಂದನವನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಗಾರೆ ನೋಡಿ ದ್ದೇನೆ. ಕುಬೇರನನ್ನು ಕೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಿಂದ ಒಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವತೆಗಳು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ಹೀರಿಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲದಾದುದು ತಿಳಿದು ಒಂದಿದೆ. ನಾನು ಈ ಕಡುವೆ ರೌದ್ರ ಪ್ರಕೃತವನ್ನು ಸುಮಮಿತವಾಗಿ ಬಿಡುಬಿಡಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಲಯಕ್ಕೆ ಮೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಸಾರ್ವಭೌಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆನು ಜ್ಞಾಪಕವೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಕಣ್ಣು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಕೊಡಲೇ ನನ್ನ ಕಿಣ್ಣು ಕುಟ್ಟು ಪಿಂಗಳ ವರ್ಣವಾಯಿತು ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಅಪಾರವಾದ ಆ ವರ್ಣದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ರೌದ್ರ ಪ್ರಕೃತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆನು. ಸುಮಮಿತವೆ ಆ ಪ್ರಕೃತವು ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನು ಮೆಚ್ಚಿ, ತಾನು ಒಂದು ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕೃತವನ್ನು

ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವೂ, ಅನಂತರ ಅ ಪ್ರಕವನ್ನು ಮಾಡಿ
ನವನು ನಿಗಾ ಮಾಡೂ ಹೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ
ಸ್ನೇಹಿಗಳಿಗೆರವಿಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ನನಗೆ
ಎರಡು ಕೈ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೆನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ
ನಿಜವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮವು ಸಿಕ್ಕಿ ಮನಗೊಳಿಸಿ
ದಾಗ ನಿಜವು ಮಾಡಿದ ಮುಷ್ಕತ್ಗಳ ಮುತೂಕು
ಕೊಡು ವಿಧವೆ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಮೊದಲ ತರವು
ಅಂಥಾ ಹೇಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.
ಅವನು ಕಾದಾಗ, ಮುಗಿಲಿನ ದೇವತೆಗಳೂ ಸೇರಿ
ನಿನ್ನ ಮರಕ್ಕೆ ಉಪಾಸು. ಹುತಕುತ್ಸಿದಾರೆಂದು
ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದುಮುನವರಿಗೆ ನಿಗಾ ಬೀಗಿ ಮುಕ್ತರಿಕೆ
ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು "

ದೂತನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಬೇರನ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ರಾವಣನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲು, ರಾವಣನು ಕೋಪಾವೇಶದಲ್ಲಿ "ಎಲೋ ದೂತಾ ! ಈ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ನಿನ್ನನ್ನು, ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವ್ವು ನನ್ನೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮೋಡು. ಕುಬೇರನು ನನಗೆ ಓಕುಮೊದಲೆ ಮಾಡುವದ್ದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಾನೇನು ? ತನಗೆ ತಿವನ ಸ್ನೇಹ ದೊರಟುವಂ ನಾಗಿ ಹೇಳುವನು ? ದೊಡ್ಡವನೂ, ತನಗೆ ಸಮಾಪನು ಎಂಬ ಕೊಡು ಇವರವರಗೆ ಕೊಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮೂರ. ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸುವೆನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈನ್ನ ಅಗ್ಗಿನ ಕಾಣದಿರುವ. ಉಳಿದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರನ್ನು ಕೂಡಾ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ" ಎನ್ನುತ್ತ, ಕುಬೇರನ ದೂತರನ್ನು ಕತ್ತಿಮುಂದೆ ಕಡಿದು ರಾ.ಶ್ರವಣಿಗೆ ಹಸ್ತವಂತೆ ಹೇಳಿ ವ.ವರಗಾಕ್ಕೆ ಸುಸ್ತು ಮಾಡಿಸನು. ಹೀಗೆ ರಾ.ವಣನು ರಥವನ್ನೇರಿ ವ.ದರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಲು ಹೊರಟನು.

తాను చేశాకపోయినది కనుకనే మరలమరిక
చూడమని నిర్దేశించి, ముఖ్యమంత్రి, ప్రభుత్వ

ಮೂರೇಜೆ, ಶುಕ, ಸಾರಣ, ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ, ಎಂಬ
ಮಹಾ ಶೂರರಾದ ಆರು ಪಂಡಿತ್ಗಳೊಂದಿಗೆ
ಮೊರಟು ಬಿಡುವದೇ ನಡೆಸುವನು, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ
ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಕೈರಾಸು ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲೆ
ದಿನ್ನು, ಅಲ್ಲಿ ರಾವಣನೂ ಅವನ ಅನುಚರರೂ
ಕಣ್ಣೆಣ್ಣೆಗೊಂಡಿರ ನ್ನವಷ್ಟೆ ನೋಡಿ, ಹೀಗೆ ಎದಮಾ
ಡುವೆವನ ತಮ್ಮನೆಯ ಹೇವು ಯಕ್ಷರು ಭಯ
ಪಡುತ್ತ ಓಡಿವರಾಗಿ ಕುಳಿರುತ್ತೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿ
ಹೇಳಿದರು.

ಕೊಡಲೆ: ಕುಲೇಶ್ವರನು ಕೃಷ್ಣ ಯಶರನ್ನು ರಾವಣನ
ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತ ವಜ್ರವೃಷಾದಳು ಅಡ್ಡಗೆ
ಕೊಟ್ಟನು ಅದ್ವೈತಾರಾಧ ಯಕ್ಷರು ನಿಂದ
ರಾವಣನನ್ನೂ, ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮುಕ್ತಿ
ಯವೃಷ ವ್ಯಾಕಂಠ ಮಾಡಿದರು. ರಾವಣನ ಪ್ರತಿ
ಯೋಧ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಮಂದಿ
ಯಕ್ಷರೊಂದಿಗೆ ಯವೃಷ ಮಾಡಿದರು. ಕಾವ್ಯ ೩

ಮಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಗ್ನಿ ದಹಿಸುವಂತೆ ಯಕ್ಷರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಯಕ್ಷರನ್ನುಳಿದವರು ಯುದ್ಧ ರಂಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಬೇರನು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಯಕ್ಷರನ್ನು ರಾವಣನ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಧಕರೂಕ ಸೇನವನು ಮಾರಿಚನ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಾರಿಚನು ಮತ್ತು ಎದ್ದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಆ ಯಕ್ಷನು ಓಡಿಹೋದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಅಲಕಾ ನಗರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷನನ್ನು ರಾವಣನು ಕೋರಣವನ್ನೆಳೆದು ಹೊಡೆದು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು ಆಮೇಲೆ ಯಕ್ಷರೆಲ್ಲಾ ರಣರಂಗದಿಂದ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಪದಿಗಳಲ್ಲಿನೂ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡರು.

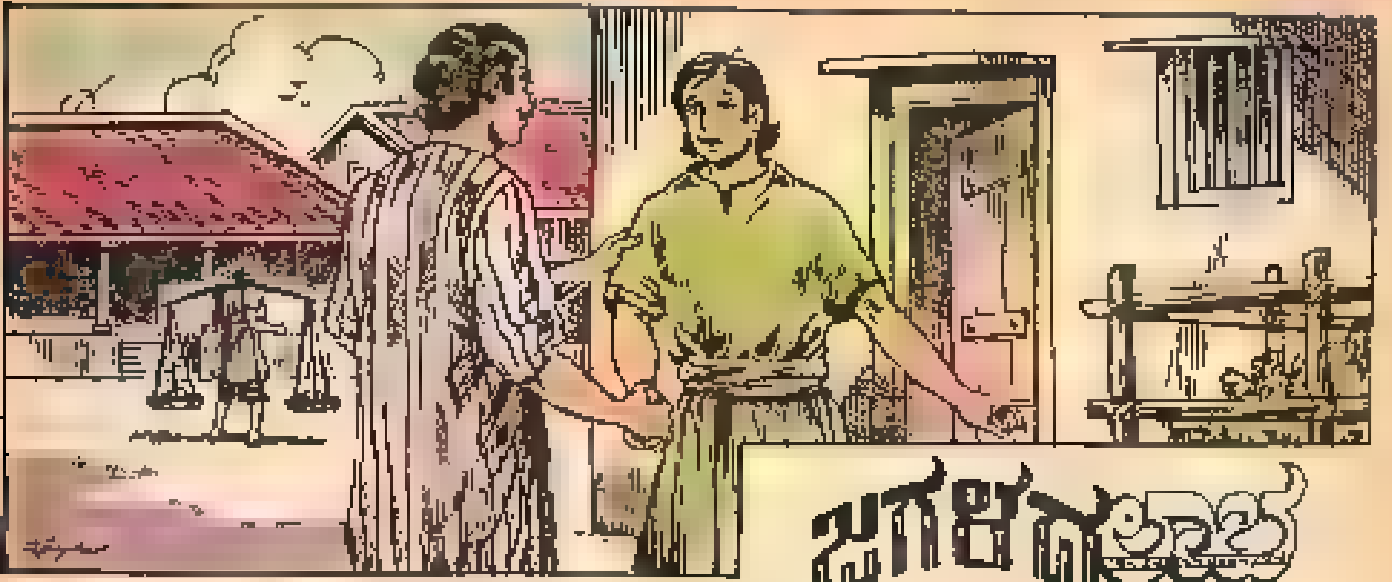
ತಾನು ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಯಕ್ಷರು ಕೂಡಾ ಸೋತುಹೋದ ಮೇಲೆ ಕುಬೇರನು ಮಾರ್ಗ ಭದ್ರಸೇನ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷನನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮಾರ್ಗಭದ್ರನು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಯಕ್ಷರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಅವರ

ರಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಎದೆಬಡೆದ ಹೊಡೆದುಮಾಗ ರಾಕ್ಷಸರು ತಾಲಾರದೆ ಓಡ ತೊಡಗಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಶ್ವಗಳೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಂಬವಾದವು ನಡೆಯಿತು. ಆ ದೊಂಬ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಸ್ವನು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಮಹೋದಳನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರ ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಮಾರಿಚನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಮಾಯೆ ತಿಳಿಯದ ಯಕ್ಷರು ರಾಕ್ಷಸರ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನಿಂತಾರು ?

ಅದರೂ ಮಾರ್ಗಭದ್ರನು ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನು ಅವನನ್ನು ಮುಸ ರಾಯುಧದಿಂದ ಎದಗೆ ಹೊಡೆದನು. ಅದರೂ ಮಾರ್ಗಭದ್ರನು ಚಲಿಸದೆ ತನ್ನ ಗದೆಯನ್ನು ಗಿರಗಿರೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನು ಬಿದ್ದು ನೆಲ ಕಚ್ಚಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾವಣನೇ ಮಾರ್ಗ ಭದ್ರನ ಮೇಲೆ ಓದನು. ಮಾರ್ಗಭದ್ರನು ರಾವಣನ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ರಾವಣನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡದೆ ಮಾರ್ಗಭದ್ರನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದನು. ಆ ಪುಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಭದ್ರನ ಕೀಟವು ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಜಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಾರ್ತ್ಸ ಮೂಳೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಜಗದ್ಗುಲಾಶ್ವ

ಹೊರಮೆ ಉದಿಸ್ತಲ್ಲಿ ರಮಾಪತಿ ಎಂಬ ಯುವಕನು ಓದು ಕಲಿತು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ, ಮುಂಗ್ಗೀಪುರದ ಜಮೀನುದಾರರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿತು. ಆಗಲೇ ಮದುವೆ ಯಾಗಿದ್ದ ರಮಾಪತಿ, ತನ್ನ ಮಾವಯ್ಯನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಹೆಂಡತಿ ಗಿರಿಜಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ, ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರಲು ತೊಡಗಿದನು.

ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಗಿರಿಜಳಿಗೆ ಮುಂಗ್ಗೀ ಪುರಮತದ ಪಟ್ಟಣದ ಜೀವನವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಬ್ಬರ ವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ಗಂಜಣಿಗೆ ಬಡಿಸಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ರಮಾ ಪತಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ತನ್ನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ರಮಾಪತಿ ಕಚೇರಿ ಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ,

“ನೋಡು, ನಾನು ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹೆಗೆ ಮಾಡಿಸು ವಿಯೇ ಆದರೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಂಯಾಗಿ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ತಲೆದಲೆಬೇಕು. ನೆಪ್ಪಿಟ್ಟುಕೋ, ಜಾಗ್ರತೆ!” ಎಂದನು ಬಿಂಡಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಗಿರಿಜಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದು ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಮಾಪತಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿ, ಕಚೇರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದಳು. ದೊಡ್ಡ ದೋರು ಗಂಡದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಂತಾಯಿತು ಅವಳಿಗೆ.

ರಮಾಪತಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ, ಯಾವನೋ ಅಪರಿಚಿತ ನೊಬ್ಬನು ತಟ್ಟನೆ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, “ಎಲಿ! ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆವು. ನನಗೆ ಈ ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಹೆಬ್ಬದಂತಾಯಿತು!” ಎಂದನು ನಗುತ್ತ.

ರಮಾಪತಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬೆರಗಾಗಿ “ಅಪಾರ್ಥ ವಾದಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನೀವು ದೂರವಿರಬೇಕು ನನಗೆ

ಏಡ್ಗೈದು ಕಿರಿ ಬೆರಳನ್ನ ಹೊರತು ಮತ್ತೆನ್ನೊಂದು ಹುಟ್ಟು ಮಚ್ಚೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಪಕ್ಕನ್ನು ಹೊತ್ತಾಯಿತು !” ಎಂದನು.

ಇಷ್ಟು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಹೊಸವನು ರವನ ಪತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, “ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ವಿರಣ್ಣನೆಂದುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವನಿಗೂ ನಿಮಿಗೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೂಡಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ರವನವತಿ ಕಪಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಧಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಗಿರಿಜೆ, “ಈ ದಿನ ಸರಿಯಾದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಪಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ ದಿರಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬೀದಿ ಯಲ್ಲಿ ಆಚೆಗೆ ತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ” ಎಂದು ರವನವತಿ ಬೆಳ್ಳಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಗುಡನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿರಣ್ಣನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ಗಿರಿಜೆ, “ಅದೇ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಚೃಂದಿನ ಸ್ನೇಹಿತ ವಿರಣ್ಣನೆಂಬವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ” ಎಂದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರವನವತಿ ಮೆಚ್ಚಿದಿದ್ದು, “ಅಂಥ ಹೆಸರಿನ ಸ್ನೇಹಿತ ನನಗೆ ಬಾರೂ ಇಲ್ಲ ! ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಅವನು ಎಲ್ಲಿರಾನೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಪ್ರಯೋಗದ ಬಳಿಕ ತುಂಬಾ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು ನಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಊಟ ಮಾಡ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆ ವೇಚೆಯವರೇಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಗಿರಿಜೆ. ರವನವತಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು.

ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ !” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ನಕ್ಕು, “ಓ ! ನಾನು ಮದುವೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೋಪ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಲೇ ಬರೆದಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ವಿರಣ್ಣಾ !” ಎಂದನು.

ರವನವತಿ ಅಕ್ಕರ್ಯವಡುತ್ತ, “ನನ್ನ ಹೆಸರು ರವನವತಿ. ವಿರಣ್ಣನಲ್ಲ ! ನಾನು ಬೇಗನೇ ಹೋಗಿ ಬೇಕು” ಎಂದು ರವನವತಿ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದಳು.

ಆಗ ಆ ಹೊಸವನು ರವನವತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, “ನಿಗು ವಿರಣ್ಣ ನಲ್ಲವೆಂದು ದಫಾಯಿಸಿದರೂ ನಿನ್ನ ಬಲದ ಅಂಗೈಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹುಟ್ಟು ಮಚ್ಚೆಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿತು !” ಎಂದನು ನಗುತ್ತ. ರವನವತಿ ಬೇಸರದಿಂದ, “ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ

ಅವನು ಬೆಗಬೆಗನೆ ಹೋಗಿ, ಎರಡನೆಯದು
ಯೇಳುವನೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದನು.
ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳಿದ್ದುವು.

"ಇವನು ವನೋ ದೊಡ್ಡ ಮೋಸಗಾರ !
ನೋಡೇ ! ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಎವಾರರೂ ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕು ನೋಡು ! ನೋಡು !"
ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು ರಮಾವತಿ.

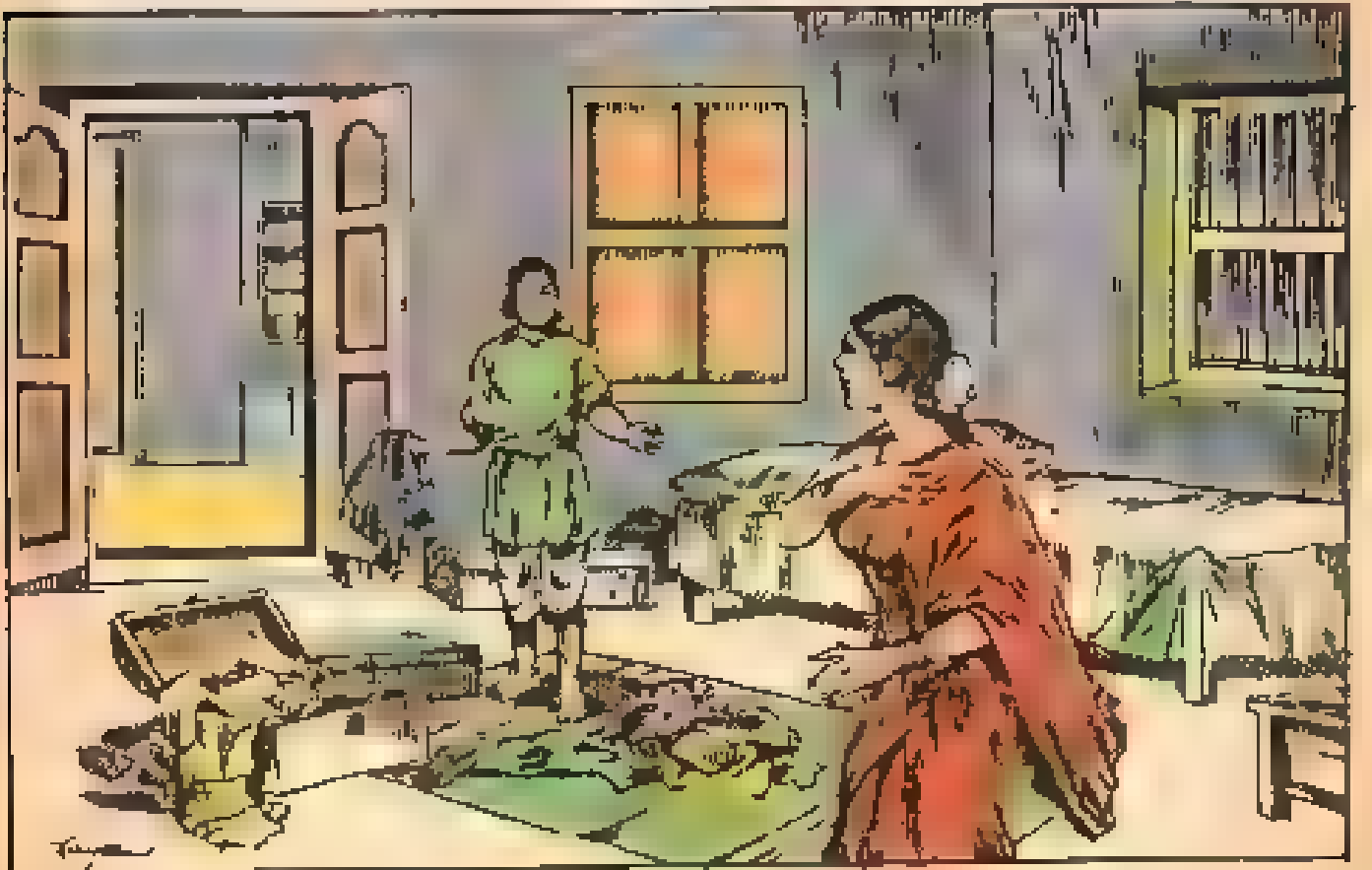
ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಮೈಗಿಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುವಾಗ, ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರ
ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಾಲ್ಕಾರು ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜೆಯ
ಒಂದು ಜತೆ ಒಳೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

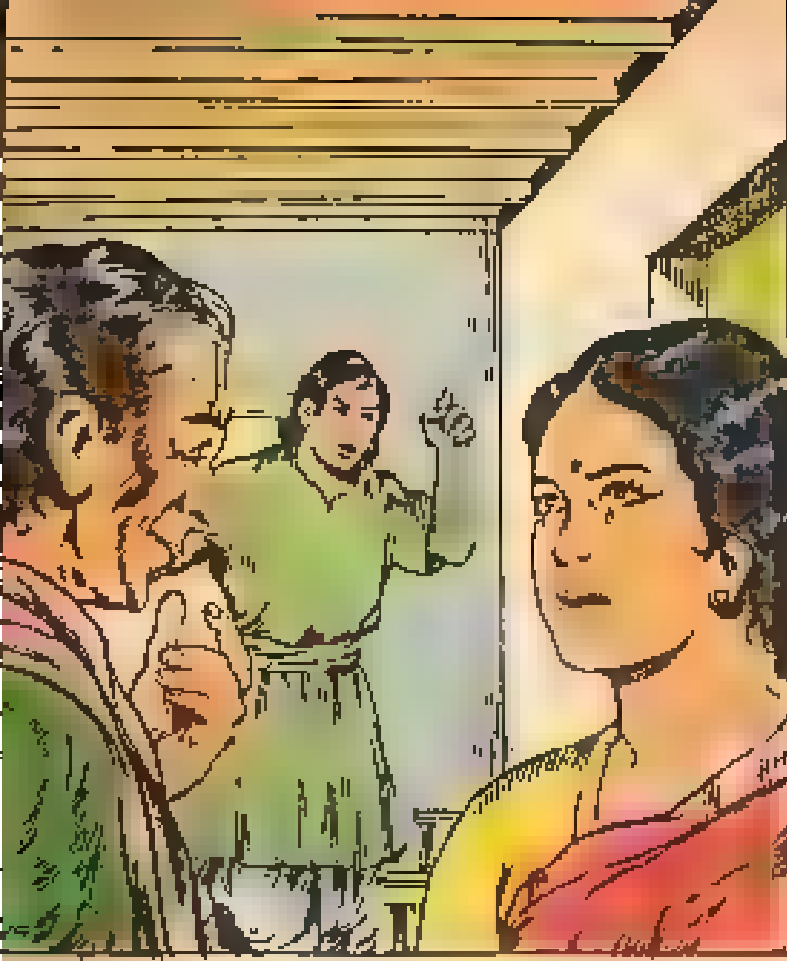
ರಮಾವತಿ ತುಂಬಿದ ಕೋಪದಿಂದ ಹೆಂಡತಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಬರೀ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೊದ್ದು
ಮಂಡಿಯವಳೆಂದು ನೀರೂರಣವಾಯಿತು.
ಯಾವನೋ ಮೂಗು ಮೋರೆ ತಿಳಿಯದವನು
ಹೇಳಿದ್ದು ನಂಬಿ, ಅವನಿಗೆ ಊಟ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ
ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ಬಿಡುವುದುಂಟೆ ಛೇ !

ಎನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ !" ಎಂದು ಸಡಿಲವಿಡಿದನು.
ಅವಳೂ ಬಿಡದೆ, "ಅವನು ಮೋಸಗಾರನೆಂದು
ನೋಡುವೆ ಗೊತ್ತು ? ಮೂಕಿನ ಸದಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ
ಕಿರಿ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಇರುವ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದೆ. ನೀವು
ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮಕದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಮರೆತಿದೆ.
ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಂಬಿದೆ" ಎಂದಳು
ಗದ್ದದ ಸ್ವರದಿಂದ.

"ಓಹೋ ! ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಬೆಳ್ಳಗೆ ನನ್ನ ಕೈ
ಹಿಡಿದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ವಿವರಗಳನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನೇ ಈ ಕಳ್ಳ ! ಮಹಾ ಮೂಢ !"
ಎಂದನು ರಮಾವತಿ.

"ಹೌದು ಹೌದು. ಅವನೇ ! ಅವನ ಕೈಯಿಂದ
ಬಿಡುಗೊಳ್ಳುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ
ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾನಂತೂ ಹಳ್ಳಿ ಮೊದ್ದು
ಮಂಡಿಯಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವಾಸದ ಒದ್ದಿಹಾಲಿ
ತನವು ನನಗೆ ನಿಯಾಗದೇ ಇದೆ ಅನ್ನಿ ! ಅವರೇ
ನಮ್ಮೆಳಗೆ ಪ್ರಹ್ಲಗುಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದು !" ಎಂದು

ಇದಿರೇಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ತೀರಿಸಿದಳು ಗಿರಿಜೆ. ಹಾಗೆ ಹಂಡತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿ, ರಮಾಪತಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಗಿರಿಜೆಯೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪರ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೋರಾಡಿದರು ಇಬ್ಬರೂ ರಾತ್ರಿ, ಊಟ ಸಹಾ ಮಾಡದೆ ಮಲಗಿದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಮಾಪತಿ ಪಕ್ಕದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾರಾಯಣನೊಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಈ ನಾರಾಯಣನು ಗಿರಿಜೆಗೆ ಮೂರನೆಯ ಬಂಧುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಅವನೇ ಗಿರಿಜಾ ರಮಾಪತಿಯರ ಮದುವೆಗೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಬಂಧನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಮದುವೆದು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುಮರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಿಂದುಡ್ಡಾತ್ಮಕಾಳಿಗಳೆಂಬುವ ಮಹಾನುಭಾವನು ನಾರಾಯಣ.

ರಮಾಪತಿ ಗಿರಿಜೆಯನ್ನು ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಕೋರಿಸುತ್ತ, "ಇವಳನ್ನು ನೀವು ನನಗೆ ಗಂಡು ಹಾಕುವಾಗ ಮೂರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಿರಿ!" ಎಂದನು.

"ಏನು ಆ ಮೂರು ಸುಳ್ಳು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ನಾರಾಯಣ. "ಹುಡುಗಿ ಚುರುಕಾಗಿ ದಾಳಿ ಒದ್ದಿವಂತೆ. ವಿನಮ್ರ ವಿಧೇಯತೆಯುಳ್ಳವಳು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರುಮೂರು ಹೊತ್ತೇರಿದರೂ ಒಂದು ಅಡಿಗೆ ಮುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇವಳು. ಇವಳ ಚುರುಕುತನವೆಂಥದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಸಗಾರನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಲಗಲು ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಎಡೆಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ಎಂತಹ ಒದ್ದಿವಂತಿಕೆ? ಗಂಡನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನೇ ಮೂಕಿಸುವ ತಿಳಿದಾಡುವವಳು ಎಂತಹ ವಿನಯಹೀನ? ಎಂತಹ ವಿಧೇಯಳು? ನೀವೇ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿರಿ ನೋಡುವಾ!" ಎಂದಳು ರಮಾಪತಿ.

ಗಿರಿಜೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾರಾಯಣನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ ನಾರಾಯಣನು ಸ್ವಲ್ಪದೊಂದು ಚಿಟಕಿ ಹೊಡೆದು, "ತಪ್ಪು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಅಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮೋಸ ನಡೆಯಲು ಮೂಲ ಕಾರಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲೆಂದು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ್ದೇ. ಮೂರನೆಯವರೇ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಕು. ಆ ಕೊರತೆ ನಾನು ತೀರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸರಿತಾನೇ? ಅಮ್ಮಾ, ಇನ್ನು ನೀನು ದಿನಾ ಎಸನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಚ್ಚಿ ಅಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಬಾವಿಕೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋದನು.

ಅನಂತರ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ರಮಾಪತಿ ಮೆಂಡತಿಯೊಡನೆ, "ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಇರುತ್ತಾನೆ ನಿನ್ನ ಬಂಧು ನಾರಾಯಣ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಸರ್ವೇಸು ಗೊತ್ತು ? ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಂಡು
ಬಂದವರು ನಿನ್ನ ಕಳುಹಿಸಿದವ ಭಾರ ಕೊಡಾ
ನಿಮ್ಮದೇ” ಎಂದರು ಗಿರಿಜೆ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದ ಹಾಗೆ.

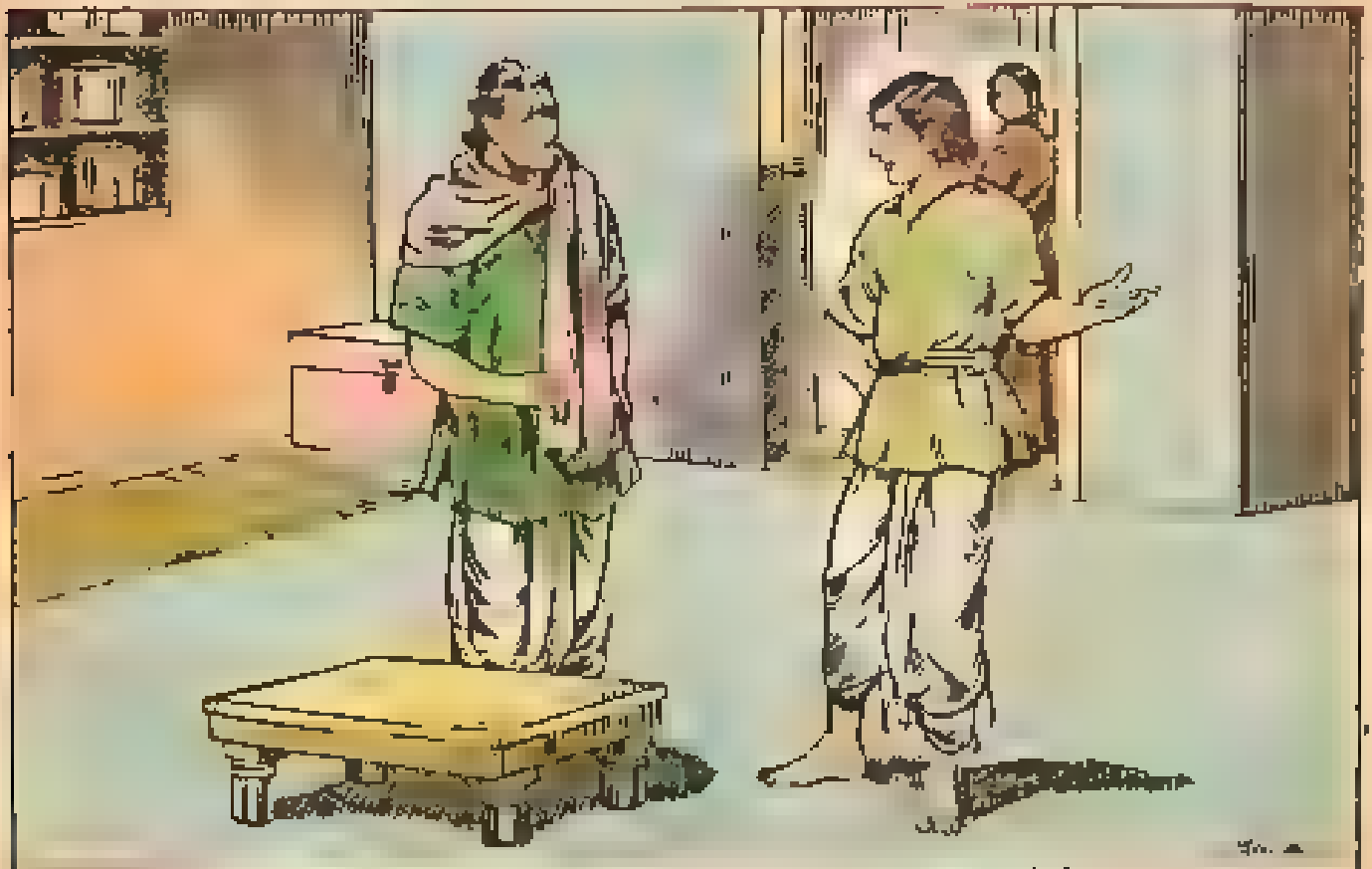
ಶೂನ್ಯವ ಹಾಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ನಾರಾಯ
ಣನು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾತಲು ಏನು ಉಪಾಯ
ವೆಂದು ರಮಾಪತಿ ಒಹಲೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು.
ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ತೋರಿತು.

ರಮಾಪತಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮೊಡ್ಡಮ್ಮ ಇದ್ದಳು.
ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡ ತೀರಿ
ಹೋಗುವ ಮೊದಲು, ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳ
ಮದುವೆಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ರಮಾಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ದ್ದನು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಸುಕುಮಾರಿಯಾದರೂ,
ಕುಮಾರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಾಚಾಳಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಳು.
ಅದುದರಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಲಾ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ
ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿಗೆ ತಂದು
ಕೊಂಡ ರಮಾಪತಿ ಒಂದುದಿನ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಬಂದ

ಕೊಡಲೆ, ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಕರೆದು, ತನ್ನ
ಮೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಮಗಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ
ಹೇಳಿ, “ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆಯು ತಯಾರ್ನು ಮಾರಿರ್ದರೂ,
ತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧ ನೀವೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ
ಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ
ಮರೆಯಲಾರದು” ಎಂದನು.

ನಾರಾಯಣನು ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಗನು
ದಿನವೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊರಟಹೋದನು. ಅದನ್ನು
ನೋಡಿ ರಮಾಪತಿಗೂ ಗಿರಿಜೆಗೂ ಒಹಲೆ ಸಂಶೋಧ
ವಾಯಿತು. ಆ ವಾಚಾಳ್ಯದ ಕುರೂಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
ನೋಡುವ ಕೆಲಸ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗುವಂಥಾದಲ್ಲ
ವೆಂದು ಅಂದಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅದರೆ ಮೂರನೆ ದಿನದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾರಾಯಣನು
ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ರಮಾಪತಿಯ
ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಇಳಿದುಬಂದು ನೋಡಿ ಗಂಡ
ಹೆಂಡಿರು ಮುಖ ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸೆವ್ವ ಗಾಗಿ
ಹೋದರು. “ಎಲಿ ! ಇಷ್ಟು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ

ದೊಡ್ಡವ್ಯಾಸ ಮಗಳು ಸುಕುಮಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
ಮೊರಕೆಬಿಟ್ಟಿತೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಮಾಪತಿ.

“ಆಹಾ ! ನಾನು ಹೊರಟರೆ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸದೆ
ಬಿಡುತ್ತೇನೆನು ? ಯಾರು ಪರಸೆಂದು ಕೇಳಿರಲ್ಲ ?”
ಎಂದನು ನಾರಾಯಣ ಉತ್ತರವಾದನು.

“ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ನೀವೇ ಹೇಳಬೇಕು”
ಎಂದನು ರಮಾಪತಿ.

“ಈ ನಾರಾಯಣನೇ !” ಎಂದು ನಾರಾ
ಯಣನು ದೊಡ್ಡ ರನೆಯಿಂದ ನಕ್ಕು, “ಸುಕುಮಾರಿಗೆ
ನಾನು ಹಿಡಿಸಿದೆನು ನನಗೆ ಸುಕುಮಾರಿ ಹಿಡಿಸಿ
ದಳು. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಸಂಬಂಧ ಮಡುಕುವ ರಷ್ಯ
ವೇಕೆ ? ನೀವೇ ಯಾಕೆ ಇವಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ಬಾರದು ? ” ಎಂದರು ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ. ಇದೇ
ಬರುವ ಬುಧವಾರದಂದು ಮುಹೂರ್ತ. ಈ ಶುಭ
ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ
ಮದುಮೆಗೆ ಅಹ್ವಾನಿಸಿರೋಗಿಯೇ ಬಂದನು. ಅದ
ಗೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಕೂಡಾ
ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದನು ನಾರಾಯಣ.

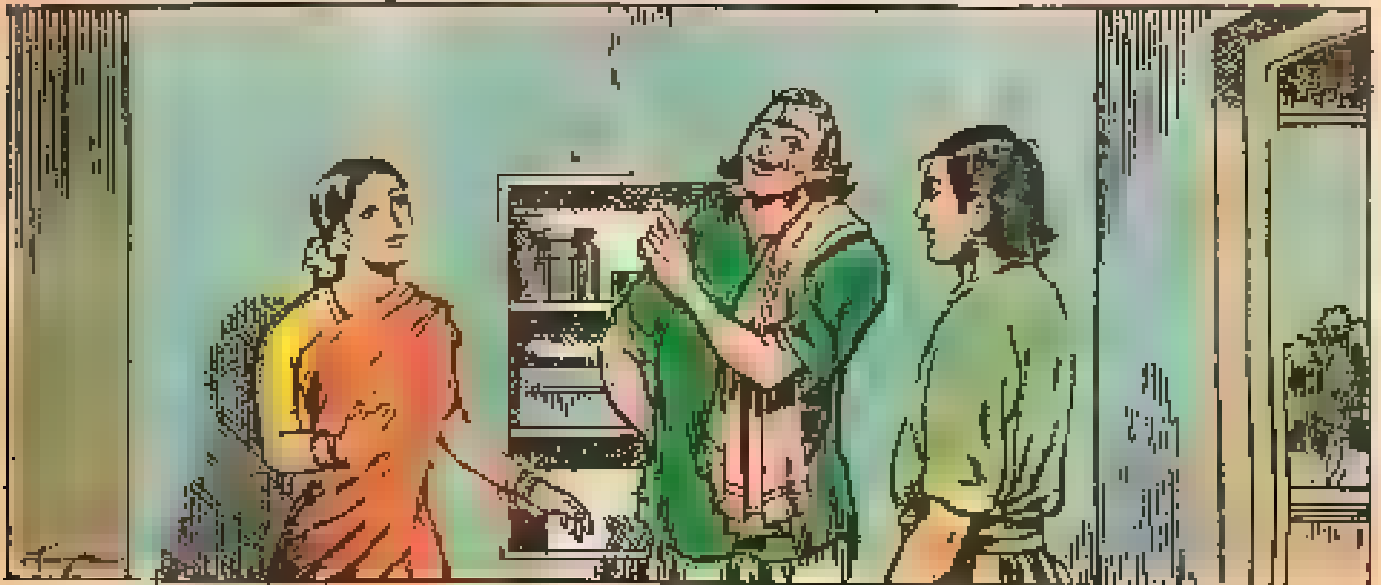
“ ಏನದು ? ” ಎಂದು ಗಿರಿಜೆಯೂ ರಮಾ
ಪತಿಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕೇಳಿದರು.

“ ಇಬ್ಬರ ನ್ಯಾಯ ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಆದಾಯ
ದಂಬುಡೊಂದು ಸಾಮತಿ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಗಂಡ

ಮೆಂದಿರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆ-ಗೆ ಲಾಭವಾಯಿತು
ತೆಂದು ನೋಡಿದಿರಾ ? ” ಎಂದನು ನಾರಾಯಣ.

ರಮಾಪತಿಯೂ, ಗಿರಿಜೆಯೂ ಏನೂ ಹೇಳದೆ
ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾರಾಯಣನು ನಗುತ್ತ,
“ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಂದಮೇಲೆ ಆಗಾಗ ಹೀಗೆ ಜಗಳ
ಬರುವುದು ಸಹಜವೇ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂರನೇ
ದೂವನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೇ ಅವರವರೇ ಸರಿಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು ಜಾಣತನ. ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನಂಥ
ಮನು ಬಂದು ಮನೆ ಹಿಡಿದು ಬೇರುಬಿಚ್ಚಾನು.
ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜಗಳ ತಿರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ,
ಉಚಿತ ವಸತಿ ಲೂಟಿಗಳು ಲಾಭವಾಗಬಿಡುತ್ತವೆ.
ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಮಾಡಲೇಕೆ ? ನಿಮ್ಮ ಹಾಗು ನನ್ನ
ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಈ ಮದುವೆ ನಿತ್ಯಯವಾಯಿ
ತೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ
ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೂರಾಜ್ಞೆದ ಹೊರಡೂಡ
ಬೇಕಿತ್ತು. ನನಗೂ ಈ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣು
ಸುಕುಮಾರಿಯೇ ಅನಿಸಿತು ” ಎಂದು ಇನ್ನಿಷ್ಟು
ಪಕ್ಕನು.

“ ನೀವು ನಮಗೂ ಒದ್ದಿ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ! ” ಎಂದರು
ಗಿರಿಜಾ ರಮಾಪತಿಯರು ಸಪ್ತಗಿಹ ನಗುವನ್ನು
ತಂದುಕೊಂಡು. ಆಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ
ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ವಿಜೃಂಭಣೆ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರೂಣಲೀಲಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ವರ್ತಕನು ಮೃಗಾದರದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತ, ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೂರದೂರದ ರಾಜಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನ ಮಗನು ಒಬ್ಬ ಬೇಡ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೂವಾಗಲೂ ಇರುವವನು ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನು. ತಂದೆ ಆ ಗುಲಾಮನನ್ನು ತಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ವರ್ತಕನು ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿತು. ತನಗೆ ಮರಣ ಕಾಲ ಬಂದಿತೆಂದುಕೊಂಡು ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೆನೆದು ಅಂದೋಲನೆವಹಿಸಿದನು. ಮಗನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ. ತನ್ನ ಸೊತ್ತು ಪರರ ಪಾಲಾಗುವಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಗನ ಚರಣದ ಬೆರಗಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಗುಲಾಮನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ಮಗನಿಗೆ ಏನೂ ಕುಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಹೇಗೆ ವಿಲಾಸನನು ಬರೆಯುವ

ದೆಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಅವನು ತನ್ನ ವಿಲಾಸನನು ಬರೆಯಲು ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಗುಲಾಮನನ್ನು ನಗರದೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪದಗಳಿಂದ ವಾಗ್ವಿಲಾಸನನು ಬರೆಯಬಲ್ಲವನಾದ ಲೇಖಕನೊಬ್ಬನು ಬಂದು, ವರ್ತಕನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ವಿಲಾಸನನು ಬರೆದನು. ಆ ವಿಲಾಸನನು ಮೂಲಕ ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶದೊಳಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಗುಲಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂತ್ರವೇ ವರ್ತಕನ ಮಗನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಬರೆಯಿಸಿದ್ದನು.

ಮುಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲೇ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಹೋರಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಅವನ ಗುಲಾಮನು ಆ ವಿಲಾಸನನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವರ್ತಕನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಫಣದೊಂದಿಗೆ ಕರೂಣಲೀಲಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ವಿಲಾಸನನು ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಕನ

ಯಾವತ್ತೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದೂ ಅಯಿತು. ತನ್ನ ತಂದೆ ಸತ್ತುದರ ಪರಿಣಾಮ ಹೀಗಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ವರ್ತಕನ ಮಗನು, ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗುಲಾಮನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತ, ವೀಲಿನಾಮೆಯನ್ನು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, "ನೋಡು, ಇದು ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ಬರೆದಿದ್ದ ವೀಲಿನಾಮೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿ ಪುರಾ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದನು.

ವರ್ತಕನ ಮಗನು ಆ ವೀಲಿನಾಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಿತ್ರನಾದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಅವನ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದನು.

ಆ ವೃದ್ಧನು ದೊಡ್ಡ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿದವನು. ಅವನು ಹುಡುಗನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ, "ಅವ್ವಾ, ನೀನು ಏನೂ ಬಿಡು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನೀನಿಗೆ ಒಂದ ನಷ್ಟವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವೀಲಿನಾಮೆ ಬರೆಯು ನಿನಗೆ ಉಪ

ಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ, ಆ ವೀಲಿನಾಮೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಗುಲಾಮನೂ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನನ್ನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಡೆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಮಂದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವರ್ತಕನ ಮಗನೂ, ವರ್ತಕನ ವೀಲಿನಾಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಗುಲಾಮನೂ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದರು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯು ಇದರಿನಲ್ಲಿ ವೀಲಿನಾಮೆ ಓದಿದರು.

"ಈಗ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ?" ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವರ್ತಕನ ಮಗನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೇಧಾವಿ ವೃದ್ಧನು ಮೊದಲೇ ವರ್ತಕನ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿಟ್ಟುದರಿಂದ, ಆ ಹುಡುಗನು ತಂದೆಯ ಗುಲಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಈ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಆ ಗುಲಾಮನನ್ನು ವರ್ತಕನ ಮಗನಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಶೀಘ್ರ ನ್ನಿತ್ತನು. ಹಾಗೆ ವರ್ತಕನು ಆ ಗುಲಾಮನೊಂದಿಗೆ ದಿಟ್ಟುಕೋದ ಮೂರ ದೊಡ್ಡಗಳ ಧನವೂ, ಊರಿನ ನೊತ್ತು ಸರಪಳಿವೂ ವರ್ತಕನ ಮಗನಿಗೆ ಸೇರಿತು.

ಬುರುಡೆ ದಾಸರು

ಒಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಹುಡುಗರಿದ್ದರು. ಅವರು ನಾಲ್ವರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದು, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಏನನ್ನೋ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಗ್ರಾಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಹೊರಗಿನ ಊರಿನವ ನೊಬ್ಬನು ಬಂದುವನ್ನು ಆ ಬುರುಡೆ ದಾಸರು ನೋಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಒಟ್ಟಿ ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಆ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾಲ್ವರು ಬುರುಡೆ ದಾಸರಿಗೂ ತೋರಿತು. ಅವರು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮುತಾಡಿಸಿ, ಅದೂ ಇದೂ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಕಡೆಗೆ ಬುರುಡೆ ದಾಸರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಡುಗ, "ನಾವಿಗ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪೆಂದ್ಯ ಹಾಕೋಣ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ತನಗೆ ಬಂದ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಕೀಳುವವರಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ನಂಬದಿದ್ದರೆ, ನಂಬದವನು ಕಥೆ ಹೇಳಿದವನಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ತನ್ನ ಲಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು" ಎಂದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನ

ಊರಿನ ಮನುಷ್ಯ ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿದನು. ಅವನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದಾಸರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ನಂಬಲಾಗದು.

ಮೊದಲನೆಯವನು ಹೀಗೆಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದನು

"ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನೇರಳೆ ಮರದ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಅತ್ತರ ಪತ್ತಿರ ಹೇಳಿದಳು. ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಮರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಲು ತೊಂದರಾಗ ದೆಂದು ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನೂ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ನನಗೆ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಬಂದು, ಅಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ನೇರಳೆ ಮರವನ್ನು ಸರಸರನೆ ಎರಿ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಯ್ದು ತಂದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟೆನು. ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ತಿಳಿಯದವನ ಹಾಗೆ ಅಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆ ಯೊಳಗೆ ತೂರಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಅಮ್ಮ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಪರಿಮಳ ಹಿಡಿದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆ

ಯೌವ್ವದ ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿಂಡಿಗಳು ಉಳಿದವನ್ನು ಊರೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದಳು. ಇನ್ನೂ ಉಳಿದ ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಎಸೆಯ ಮುಂದೆ ಬಿಡುಬಿಡು. ಹಾಗೆ ಬಿಡುಬಿಡು ರಾಶಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೇ ಕಾಣದ ಹೋಯಿತು."

ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮೊದಲನೇ ಮಗನು ಹೊರಗಿನ ಊರಾದವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. "ಇದು ನಂಬುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ" ಎಂದಳು. ಆ ಮನುಷ್ಯ, ಉಳಿದವರೂ ನಂಬುಗೆ ತೋರಿಸಿದರು.

ಆಗ ಎರಡನೇ ಬುರುಡೆದಾಸ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದನು -

"ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಎಂಟು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದುವಷ್ಟೇ, ಆಗಲೇ ನಾನು ಬೆಂಟೆಯಾದಳು ಕಾರಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಣಿಸೇಮರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮರದ ತುಂಬಾ ಹುಣಿಸೆ ಹಕ್ಕಿನ ಕೊಮ್ಮೆಗಳು ಸೇತಾಡು ತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೊಡಲಿನ ಎರಡ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಕುಯಾ

ಹುಣಿಸೆ ಹಣ್ಣು ತಿಂಡಿತು. ಅವರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಭಾರವಾಗಿ ತೂಡಿಕೆ ಬಂತು. ಕೆಳಗಡೆಯ ಸಾವು ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ಮರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಊರೊಳಗೆ ಓಡಿ ಯಾರದೋ ಒಂದು ಮಗ ಯನ್ನು ತಂದು ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಒಂದು ಹಿಳ್ಳೇವೇಳೆ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಏಣಿ ಸಿದ್ಧಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಆ ಮರದ ಮೇಲೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ."

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ "ನಿಜ ನಿಜ, ನಂಬುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೊರಗಿನ ಊರಾದವನು ಕರೆದೊಮ್ಮೆದ್ದು ಉಳಿದವರೂ ನಂಬುವೆವೆಂದರು.

ಆಗ ಮೂರನೇ ಬುರುಡೆದಾಸ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದನು

"ನಾನು ಆಟದ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ್ನೂ ಓಡಿಸಲು ಓಡಿದೆನು. ಅದು ಓಡಿಯೊಡಿ ಎದು ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ತೂರಿತು. ನಾನು ದಡದ ಭೇದವಿ

ನೊಳಗೆ ತೂರಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದೂ ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿ! ಅದು ನನ್ನನ್ನು ನುಂಗಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನುಂಗುವುದು ತಪ್ಪೆಂದೂ, ನಾನು ಮೊಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಓಡಿಬಂದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದೆ ಅದು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಎಡದ ಕೈಯನ್ನೆತ್ತಿ ಅದರ ಮೇಲು ದವಡೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ದೂಡಿದೆನು. ಅದರಿಂದ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿ ಎರಡಾಗಿ ಸೀಳಿ, ಅದು ಸತ್ತುಬಿತ್ತು.”

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ನಂಬಿದಂತೆ ಹೊರಗಿನ ಊರಿನವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಉಳಿದ ಮೂವರೂ ನಂಬುತ್ತೇವೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

ಆಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಬುರುಡದಾಸೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು: “ನಾನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮೀನುಗಳ ಭೇಟಿಗೆ ಹೋದನು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೀನೂ ನನಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇದೇನೆಂದು ಉಳಿದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು

ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಮಗೂ ಒಂದು ಮೀನು ಸಹಾ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನದಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲೇ ಎನ್ನೋ ವಿಶೇಷ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ವರ್ಧಿಸಿಬಿಡೋಣವೆಂದು ನಾನು ನನ್ನ ದೋಣಿಯಿಂದ ನೀರಿಗೆ ಹಾರಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ನದಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ಮೀನು ಇತ್ತು. ಅದೇ ಎಲ್ಲಾ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುದ್ದಿನಿಂದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮೀನನ್ನು ಜಡ್ಡೆ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಹಸಿವೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂದ ಮೀನನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಪೂರ್ತಿ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಆಮೇಲೆ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನನ್ನ ದೋಣಿಯನ್ನೇರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ.”

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ನಂಬುವುದಾಗಿ ಹೊರಗಿನ ಊರಿನವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಉಳಿದ ಮೂವರೂ ವಿಧಿಯಾಲ್ತದೆ ನಂಬುತ್ತೇವೆಂದರು.

ಈಗ ಹೊರಗಿನ ಊರನವನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸರದಿ ಬಂತು. ಅವನು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದನು :

“ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಹತ್ತಿಯ ತೋಟವಿದ್ದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹತ್ತಿಯ ಮರ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಕೆಂಪುಗೆ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದ ಮರ. ಬಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊಂಬೆಯೂ ಎಲೆಗಳೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬೆಗಳಿದ್ದುವು. ಅದರ ಒಂದೊಂದೂ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದೇ ಕಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಬೆಳೆದ ನಾಲ್ಕು ಹತ್ತಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಪಂದಿ ಹುಡುಗರು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹತ್ತಿ ಮರದ ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಬಂದವರಾದುದರಿಂದ ಅವರು ನನ್ನ ದಾಸರೇ ಅದರಷ್ಟೆ ? ಅವರಿಂದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಅವರು ನಾಲ್ವರೂ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬಿಡದೆ ಬೈದು ಬೈದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಾಲ್ವರೂ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಓಡಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬಂದ ನಾನು ಇದೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು

ಕಂಡುಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೆನು. ಗುರುತು ತಿಳಿಯದವರ ಹಾಗೆ ನಟನೆ ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತು. ಆ ನಾಲ್ವರು ಹುಡುಗರೂ ನೀವೇ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡಿ. ಹೂಂ.”

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಲ್ವರು ಬುರುಡೆದಾಸರೂ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈಗ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಇದು ನಿಸವಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೆ ತಾವು ನಾಲ್ವರೂ ಆ ಹೊರಗಿನ ಊರಿನವನಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು. ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಪಂದರೂ ದಾಸರೇ ಆಗಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಛತ್ರವಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರು ಬುರುಡೆದಾಸರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಂಬುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಿದಿರುವಿರೇ ? ಮೂಕರಾದಿರೇ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೂ ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳದೆ ಬಾಡಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೆಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಸರಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗಿನ ಊರಿನವನು ಪಾಸರ ಮಕ್ಕಳ ಅಂಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಭಿಕ್ಷುಕರಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ವಸೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ರಾಂತ್ಯ

ಬರೀ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಅಬಕಾಮಾ ಮರು ಭೂಮಿಯ ಪ್ರದೇಶವು. ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಸೆಯಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಮಳೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲ.

ಭೂಮಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಬಿಡುವ ಗಿಡ

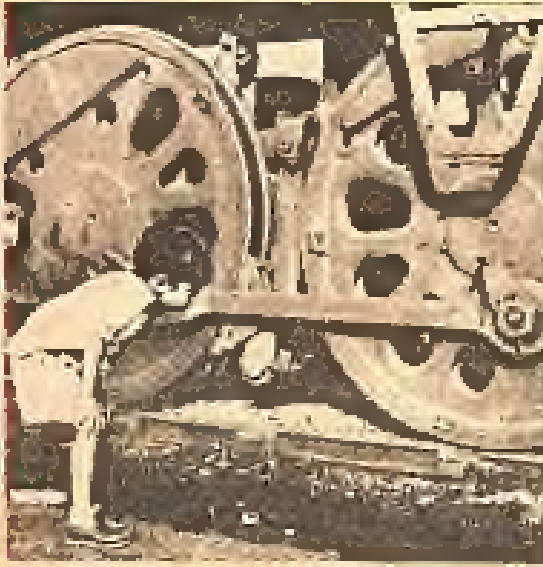
ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ರಿಚಾನ್‌ಥೇರಿಯಾ ಗಾರ್ಡ್‌ನೆರಿ ಎಂಬ ಹೂವಿನ ಗಿಡವು ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೇ ಹೂಬಿಡುತ್ತದೆ !

ಮಹಾವೃಕ್ಷ !

ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷವು ಕಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಜನರಲ್ ಸೆರ್ಮನ್ ಎಂದು ಮುಠ್ಠಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ವೃಕ್ಷವು ೨೨೨ ಅಡಿ ಎತ್ತರವೂ, ೭೯.೧ ಅಡಿ ಸುತ್ತಳತೆಯೂ ೨೦೩೦ ಚದರ ಅಡಿ ಭಾರವೂ ಇರುವಂತಹುದು !

ಫೋಟೋ ಶಿಕ್ಷಕೀಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೦
ಗೆದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕೀಗಳು ೧೯೮೭ ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

M. Natrajan

P. Balasubramanian

* ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗೆ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕೀ ಬರೆಯಬೇಕು. * ಸರಿಯಾಗಿ ೧೦ ರೋಗಿ ಶಿಕ್ಷಕೀಗಳು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು, ಅಮೇರಿಕ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷಕೀಗಳು ಮನಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. * ಶಿಕ್ಷಕೀಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಯವು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಒಂದು ಜನರಿಗೆ ರೂ. ೨೦ ಬಹುಮಾನ. * ಶಿಕ್ಷಕೀಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಕಾರ್ತವ್ಯವೇ ಬರೆಯಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶಿಕ್ಷಕೀಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಬೆಳ್ಳವರ ಸಂಕೋಪಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪಿಧರೇ ಸಾಕು.

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಕೋಪಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪಿಧಾ ಇರಬೇಕು

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಕ್ರೀಮತಿ ರಾಗ್ಯಕ್ರೀ ಜೆ.ಪಿ. ಪಾಟೀಲ, ಕಣ್ಣೂರು, ಧಾರವಾಡ
ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಆಯ್ಕೆಮೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ಚಂದಮಾಮ

ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಾಷಿಂಗ್ ಚಂದಾ : ರೂ. ೨೦-೦೦

ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಏಜನ್ಸೀಸ್, ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ವಡವಳು, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಚಂದಾ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ :

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ವಡವಳು, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

Printed by B.V. REDDI at Press Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISWANATHIA REDDI on behalf of CHANDANAMA PUBLICATIONS, Chandanama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.